

BARECHO 25 ÅR MED ESS

Den 2 november 1989 föddes min allra första kull av rasen Engelsk Springer Spaniel och det är den rasens historia avelsmässigt som jag tänkte skriva här - utifrån mitt perspektiv förstås. Jag skriver detta i jag-form även om jag har haft både min ex-make och David med som delägare i kenneln - ja, inte samtidigt då förstås.

Det finns en historia-del skriven tidigare, när vi firade 20-års jubileum - den är mer skriven kring hela min livssituation. Här kommer jag mer att skriva bara om hundarna och visa på de hundar som vi byggt vår uppfödning av ESS på. Vill ni se den andra historia-beskrivningen så finns den att hitta på vår hemsida: <http://www.barecho.com/historia20year.html>

Jag har alltid, så länge jag kan minnas, haft ett gigantiskt stort hundintresse. Det intresset har jag min mor att tacka för då hon födde upp Irländsk setter och Svart schnauzer under min uppväxt. Att det är en ynnest att få växa upp med ett sånt intresse är jag den första att skriva under på. Säkert gick mitt intresse "lite" till överdrift - men så har jag alltid haft lite svårt för att göra saker sådär lite lagomt bara....

Jag vet inte hur gammal jag var när jag läste böcker om genetik, anatomi och andra hundrelaterade saker - men det var ungefär när mina klasskamrater läste starlet och dylikt... Säkertligen borde jag ha läst skolböckerna med samma intensitet som jag läste hundböckerna - men men, så skedde inte och ärligt talat vet jag inte om jag ångrar mig heller.

Jag hade klippböcker fulla med hundar av olika raser. Urklippen kom från Hundsport eller andra hundtidningar jag kunde komma över. Var jätteglad när jag nån gång fick någon rasklubbstidning från veterinären som hade sin klinik här i närheten! Så satte jag ihop de där hundarna - gjorde parningar, döpte hundar - ja allt möjligt som hade med hunduppfödning att göra. Kenneln hette Black Gold vet jag - för drömmen på den tiden var en egen Golden Retriever och så det svarta kom förstås från våra schnauzrar.

Med tiden så gick jag över mer till "verkliga" hundar som tur var... Och när jag fyllde 18 år fick jag gå med som delägare i min mors kennel Svartskäggs. Jag fick redan då ta en hel del ansvar själv och jag hade turen att ha en mor som lyssnade på mig och som tog mig på allvar i mina tankar om uppfödning och annat. Jag hade förstås flera drömmar under den här tiden - en dröm var att få bli både BIR och BIM på samma utställning. Eller tänk, vinna gruppen på SKK!

Jag var förstås väl medveten om att man sällan får något gratis här i livet - vill man komma någonstans får man jobba sig dit, på egen hand. En sak som jag tänkte på tidigt var att jag skulle lyssna på råd från de som lyckats - de som aldrig lyckats hade inget att lära mig, för i mitt huvud var det framgångar som hägrade. Inte alls bara i utställningsringen - utan i aveln överhuvudtaget.

För egentligen är ju det en otroligt stor utmaning att föda upp hundar - det finns massor av saker att ta hänsyn till. Temperamentet är en sak man aldrig kan kompromissa med - hälsan är också otroligt viktig förstås.

Sedan att de är rastypiska - både i exteriör och funktion. Ingen hund är 100 % felfri - och det är här själva tjusningen ligger i att föda upp hundar tycker jag. Att försöka få till en så bra kombination som möjligt - att skapa en hund som ligger så nära idealet som möjligt. WOW - en svindlande känsla, än idag för mig!

Att bli en bättre handler och lära mig att trimma bättre var också något jag tränade ständigt på - och gör än i dag. Att snappa upp saker från andra som man tycker är duktiga, ja det tänker jag aldrig sluta göra!

Så hur blev det nu Engelsk Springer Spaniel? Jo, när jag ställde ut Schnauzer bedömdes de i ringen bredvid och jag fascinerades både av deras sätt att vara och deras vackra utseende. Tror detta var i mitten av 80-talet. Följde sedan rasen på håll - studerade flera uppfödares hundar, gick med i rasklubben - köpte någon bok från England om rasen osv.

Till slut såg jag då min "drömspringer" augusti 1987. Jag hade då precis flyttat hemifrån och kunde också köpa min efterlängtdade springer. Drömspringern var Nobhill Sheza Love Story "Jenna" - en svart/vit tik som var fantastiskt vacker tyckte jag. "Jenna" lånades senare ut till kennel Siegers i Danmark också och där fick hon titeln DKUCH samt blev mor till den berömda CH Sieger's Midnight Special "Lasse". Även vi hade sån tur att få ta en kull med henne som mor.

CH Nobhill Sheza Love Story "Jenna" (e. Adamant's Chance u. Springdale Impressive Dream).

"Jenna" finns kvar hos oss idag genom CH Night Wish Darrem Canis "Baros" där hon ligger i hans stamtavlas fjärde led.

Jag tog kontakt med Monica & Christina på kennel Nobhill - på den tiden ringde man ju eller skickade brev. Jag valde det sistnämnda så jag skulle vara säker på att få allt sagt som jag ville säga. Jag fick snabbt ett jättetrevligt svar med besked om att de jättegärna ville sälja en valp till mig. Det visade sig att de väntade en kull efter "Jennas" mor Springdale Impressive Dream "Clara" bara någon vecka efter jag skickade brevet till dem.

Jaaa, det här var ju också på den tiden när inte Facebook och hemsidor fanns - så man visste inte så mycket om vad som hände hos andra uppfödare...

Vi tingade en valp förstås i den kullen - 3 hanhundar och 5 tikar föddes. En svart/vit tik ville vi ha - någon annan färg kunde jag inte tänka mig på den tiden. Jag skulle aldrig ha vågat propsa om att få välja först eller något i kullen utan jag hade fullt förtroende att Monica & Christina skulle ta ut en valp ur kullen som skulle passa oss. Och vi blev mer än nöjda med vår älskade "Debbie" (Nobhill Dark Piece Of Art). Hon var född i slutet av november 1987 och kom hem till oss i januari 1988 - en av mina lyckligaste dagar när vi åkte hem med henne i bilen.

Nobhill Dark Piece Of Art "Debbie" (e. Springdale Huckleberry Finn u. Springdale Impressive Dream)

På en av hennes första utställningar blev hon BIR-valp, det var på den prestigefyllda utställningen Skokloster där det på den tiden alltid var domare från England som dömde ESS. Totalt vann hon under sin korta utställningskarriär 10 CERT och 2 BIR. Hon var även placerad som BIG-3 på SKK-utställning.

Sedan gjorde jag som så många andra när man skaffat en ras man blir helt galet förtjust i. Man skaffar ett par till....

Den svart/vita hanhunden Nobhill Lucky Be Sure "Robin" flyttade in sommaren 1988 - tyvärr hade han HD grad 1 varför han aldrig gick i avel. Trist då han hade det absolut bästa hanhundstemperament jag någonsin varit med om - men efter att haft förmånen att leva med honom vet jag nu också precis hur jag vill att de ska vara som hanhund.

Någon brun/vit var ju inte tänkbar till en början - men efter att ha fått lära känna den bästa av de bästa, CH Nobhill Chance's Happiness "Julia" ville jag såklart även ha en brun/vit. Dock var jag helt säker på att jag inte ville ha någon blek-brun utan den mörka leverfärgen som "Julia" hade var vad jag ville ha och det är något jag eftersträvar att få än i dag hos de hundar vi föder upp.

CH Nobhill Chance's Happiness "Julia" (e. Adamant's Chance u. Patricia). Fotot är från SKK:s utställning i Avesta där "Julia" blev BIS, åtta år gammal. Frank Kane dömde rasen och Benny Blid BIS om jag minns rätt - vem som dömde gruppen har jag dock glömt.

Så den första brun/vita springern hos oss blev **Nobhill Pleasure Is Mine "Tracey" (e. Rowntree Jet Commander u. Nobill Chance's Pleasure).**

"Tracey" hade jättefina rörelser, långa och lätta. Dock fick hon aldrig någon päls under magen plus att hon hade väldigt ljusa ögon. Ett CERT och BIR lyckades hon få trots det. Hos oss fick hon fyra valpkullar, två av kullarna hade samma far - något som vi knappt gjort någon mer gång. Intressant att se de båda kullarna - fastän de har samma föräldrar är kullarna inte direkt lika. Inom sin kull liknar syskonen varandra - men om man tittar på "syskon" från båda kullarna ser man inte samma likhet. Får en ju att fundera...

När "Debbie" började närma sig två år diskuterade vi om vi skulle para henne eller inte. Vi bestämde oss till slut att göra det. Val av hanhund var inte så lätt. När man är "ny" på en ras är det lätt att gå vilse och bara para med någon man tycker ser bra ut - utan att tänka på om den passar ens tik eller inte. Lyckligtvis hade jag stor hjälp av "Debbies" uppfödare som gav mig förslag på 3-4 hanhundar de tyckte skulle kunna passa. Efter noga övervägande valde jag till slut den svart/vita unga hanen Rowntree Knight Commander som pappa till vår kull. Varför jag gjorde det var mycket för att jag träffat honom och tyckte han verkade ha ett bra temperament, han var grov och kort vilket skulle passa bra till "Debbie" som var lite lång i länden och som kunde haft lite grövre benstomme.

Rowntree Knight Commander "Leo" (e. Nobhill Upper Class Delight u. Inu-Goya Norwegian Design). "Leo" hade redan då vunnit en hel del och självklart var det en av anledningarna till varför jag valde att använda honom - att han hade vunnit för flera rasspecialister minns jag gjorde valet lättare för mig.

Jag fick mitt första barn en vecka innan min första ESS-kull föddes. Min mor var där som assistent under valpningen - det kan ju låta lite väl övermäktigt kanske att få en valpkull dagen efter man kommer hem från BB med sitt första barn. Det man ska tänka på är ju att jag var "bara " 22 år då och hade hur mycket ork som helst - skulle samma sak hända idag skulle jag nog stupa av trötthet... I kullen föddes allra först en tik så det kändes ju hoppfullt - för hur det än är så vill man ju gärna ha tikvalpar i kullarna... Sedan följde fem hanvalpar och ingen mer tik. Vi hade väl inte direkt planerat att spara någon tik - men som om jag kände på mig att något skulle kunna hända så jag att vi behåller tiken oavsett, bara utifall det skulle hända "Debbie" något...

När valparna var 6-7 veckor gamla upptäckte jag att det rann "snor" ur "Debbies" ena näsborre. Vi trodde inte alls att det var så allvarligt som det faktiskt var...

Sommaren därefter förlorade vi henne efter att både vi och veterinärer gjort allt i vår makt för att få ha henne kvar, att förlora henne i så unga år - jaaa, det har jag nog aldrig kommit över. Hennes blick när hon hade så ont, jag glömmer det aldrig.... Trodde inte heller jag nånsin skulle vilja fortsätta med detta - för så ont i hjärtat som jag hade då, ja - det trodde jag ingen människa skulle överleva. Men, det gjorde jag - på nåt konstigt sätt. Och till slut kunde jag också vara glad och tacksam för att jag hade behållt "Pamela" (Barecho Artful Attraction) som alltså var den enda tiken i min första kull.

Barecho Artful Attraction "Pamela" (e. Rowntree Knight Commander u. Nobhill Dark Piece Of Art). "Pamela" fick tre kullar hos oss innan även hon rycktes ifrån oss i alltför unga år. "Pamela" fick 2 BIR och 3 CERT under sin tid hos oss - flertalet BIM fick hon också - då oftast slagen av sin mer berömda bror "Caesar"...

CH Barecho Ambitious Agent "Caesar" (e. Rowntree Knight Commander u. Nobhill Dark Piece Of Art). Han hade bettfel som valp och såldes till nära vänner till oss. Lyckligtvis rättade bettet till sig när han bytte tänder och efter vi förlorat hans syster fick han flytta hem till oss för alltid, något som jag aldrig kan tacka hans tidigare ägare, Pekka Alcén och Ulla Gunnarsson, nog för.

Att föda upp en sån stjärna som "Caesar" i sin första kull - ja, det är väl mer tur än skicklighet kan jag tro... För mig är han i mångt och mycket fortfarande en idealspringer - många har haft problem att se igenom hans teckning. Det finns ju någon märklig uppfattning om att de måste ha mycket vitt för att vara engelska i typ.... Men hans anatomi, överlinje, rörelser och huvud ja, de var något som skulle ha uppskattats än idag. Jag är glad att jag hade honom att lägga ögonen på under min första tid som springeruppfödare. Jag tror att jag har det att tacka mycket för de framgångar vi haft under årens lopp.

"Caesar" vann helt otroligt mycket, såna vinster hade jag knappt vågat drömma om. Engelsk Springer Spaniel var ju en "stor" utställningsras på den här tiden - anmälningssiffrorna låg ofta på runt 80-100 på utställningarna. Att då som han vinna hela 42 BIR - ja det kändes otroligt. Totalt blev han bästa hanhund hela 73 gånger på officiella utställningar - en svindlande summa tyckte jag då och trodde jag aldrig skulle föda upp en sån hund igen. Jaaa, det finns säkert någon som säger att så många BIR osv. säger inte så mycket om ens hunds kvalitet. Det säger bara att den har en utställningsintresserad matte. - Min hund skulle kunna vunnit lika mycket den om jag bara orkat ställa ut den mer hör man några säga ibland. Det är ungefär lika korkat som att säga att om jag bara hade tränat lika mycket som Gunde Svan hade jag vunnit både OS-guld och VM- guld och allt annat inom längskidåkning.... Näe, det är lite dåligt tycker jag när man inom sin egen ras inte kan uppskatta de storvinnare som funnits genom tiderna. Man behöver inte alls tycka att det är ens idealtyp eller något - men man måste nog inse och våga erkänna att det var/är en bra springer iaf...

"Tracey" hade sin första kull sommaren-90. Vi behöll en tik där som vi placerade ut hos en fodervärd. En del uppfödare tycker det är besvärligt att ha hundar hos fodervärdar - jag tycker det har fungerat bra nästan alltid. Jag vet att jag skulle få dåligt samvete om jag hade för många hundar och inte hann med dom på ett sätt som jag vill. Dock har jag den uppfattningen att om man ska lyckas inom en ras måste man ha ett brett avelsmaterial - då är fodervärdar en perfekt lösning. Tiken vi behöll där hette Barecho Belle Of The Ball "Belle". Hon fick sedemera en kull hos oss.

Ffa Monica (kennel Nobhill) och jag hade mycket tät kontakt de här åren, hon delade frikostigt med sig av sina kunskaper och det är jag mycket tacksam för. Jag hade inte varit där jag är i dag utan allt jag fick lära mig där och då. Vi tittade en hel del på ESS i USA - säkert för att det fanns en del amerikanskt blod i Finland och då bakom flera av de hundar Monica & Christina använt samt köpt in därifrån. Vi fick kontakt med en uppfödare i USA - kennel Jester's och de hade en otroligt fin tik som hette CH Jester's Lil'Limerick. De hade en son till henne som vi fick erbjudande om att köpa.... OM vi ville! Det här var ju väldigt kontroversiellt på den tiden - jag tror ingen idag kan förstå det "hat" som fanns mellan de som förespråkade engelskt blod gentemot de som förespråkade amerikanskt. Otäckt faktiskt. Vi var i alla fall glada att få hit "Swayze" CH Jester's Dancin' Dirty som han hette. Han var född 1989 men kom till oss hösten 1990. Och även om jag absolut inte tycker han var av någon idealtyp så gav han en hel del positivt i aveln. Vi fick in kortare kroppar, bättre benstommar, mörkare ögon och något som förvånade mig en hel del - otroligt bra arbetsegenskaper.

Visst fick vi in en del mindre bra saker också.... Sämre huvuden, rundare ögon, sämre pälskvalitet och en del skulle säkert säga sämre temperament. Jag kan villigt erkänna att alla hans avkommor inte var bra mentalt - men vilken kan säga att någon hane som lämnat 100 avkommor har det? Nej, som alltid var man tvungen att tänka efter vad man kombinerade. Många av hans avkommor blev riktigt gamla, 15-16 år och det visar ju på bra hälsa om något. En del som haft amerikanskt blod tidigare i sina ESS verkar nästan "skämmas" för det idag - men det gör inte jag. Jag lärde mig massor av honom - både vad jag vill ha hos en springer och förstås mycket också vad jag inte vill ha...

CH Jester's Dancin' Dirty "Swayze".

Ja, herregud - inte är det här snyggt.... så otroligt extremt uppställd och päls ända ner till marken. Nej, långt ifrån mitt ideal idag - och frågan är om det ens var det då även om det säkert kunde låta så då ;-). På den här tiden var jag ju stupsäker på allt - man blir ödmjukare med åren på nåt sätt....

Vi fick låna en av våra vänners tikar för en kull när vi så tragiskt förlorat "Debbie". Tiken var Ringleader's Especially For You och hon fick äran att bli mamma till Swayzes första kull hos oss som föddes i slutet av 1990. Ur den kullen sparade vi också en tik som vi placerade hos en fodervärd, Barecho Classic Choice "Emma". Hon blev mamma till en kull hos oss i framtiden.

Barecho Come on Cowboy "Douglas" (e. Jester's Dancin' Dirty u. Ringleader's Especially For You). Han flyttade hem till "Caesar" och blev utställd en del även han. Ett par BIR blev det för honom och även någon grupplacering hos SKK. Han blev far till en kull hos kennel Hammersmith's.

I slutet av 1990 flyttade det också hem en liten brun/vit tik till oss.... Vi fick henne på "halvfoder" av Monica och hon var efter den legendariska tiken "Julia" (foto ovan). Med "Scarlet" som vi kallade henne startade en helt ny era på vår kennel och utan henne vet jag inte vart vi skulle ha stått idag....

Nobhill Scarlet O'Hara "Scarlet" (e. Gramp's Grande Edition u. Nobhill Chance's Happiness)

Fotot på Scarlet är från SKK:s utställning i Boden där hon blev BIS-5 valp. Vem tanten är som visar henne? Joo, det är Helene från framtiden - 65 år gammal... .

Ja, Scarlet var av en lite annorlunda typ än mina andra hundar, lite kompaktare och kortare i sina linjer. Hon var ingen stjärna i utställningsringen, men hon var en mycket stor personlighet. Otroligt charmig - men också en rymmare och väldigt envis.... Scarlet var i minsta laget, jag minns inte om vi någonsin mätte henne. Jag skulle dock gissa att hon var 46-47 cm bara.

Hon var väldigt kort i kroppen, en fantastisk bröstkorg och front hade hon och rejäl benstomme. Mörk leverbrun färg och hon hade dessutom en väldigt mörk, bra ögonfärg. Det är henne jag har att tacka för de mörka ögon vi har idag, det känner jag mig övertygad om. Fronterna var på den här tiden riktigt dåliga på rasen - det var både korta & raka överarmar och helt obefintliga förbröst. Just med Scarlet fick vi in mycket bättre fronter, något som jag tror vi kan tacka hennes amerikanska far för. Även om hon inte vann några storvinster i ringen (hon fick dock ett Cert & blev BIR) så var hon en väldigt bra avelstik - hon är nämligen mor till den tik som ligger bakom en stor del av dagens vinnare i ringarna, nämligen CH Barecho Pretty Picture "Malin". Scarlet fick tre kullar hos oss och en kull hos kennel Nobhill.

I början av 90-talet föddes nästa kull efter CH Jester's Dancin' Dirty "Swayze" - nu efter vår tik Nobhill Pleasure Is Mine "Tracey". Det här var en mycket lyckad kombination och det var just denna vi valde att göra om något år senare.

I den här kullen föddes bland annat den svart/vita tiken CH Barecho Dark'n Dashing "Donna". Hon blev stamtik hos kennel Teasel's utanför Umeå. Donna blev NOUCH (det här var ju fortfarande på den tiden när jaktmerit krävdes för ett svenskt championat). Hon fick 4 BIR på utställning och blev mor till två kullar hos kennel Teasel's.

Vi behöll den brun/vita tiken Barecho Daugther Of My Dreams "Norma" själva hos en fodervärd. Tyvärr fick hon HD-grad 1 varför hon aldrig användes i avel.

En annan fin tik i den kullen var Barecho Double Destiny "Chanel".

Nästa kull hos oss blev efter Barecho Artful Attraction "Pamela" och även här var Swayze pappa. Endast tre tikar föddes i den kullen.... men såna otroliga tikar det var!

Den allra mest kända är tiken **INTUCH SEUCH NOUCH Barecho Everlasting Elegance "Barbie"** (e. **Jester's Dancin' Dirty u. Barecho Artful Attraction**). Även hon placerades ut till en fodervärd, Erika, som inte bara hjälpte till att ställa ut våra hundar utan även jakttränade Barbie. Ingen av dem hade någon form av erfarenhet av jakt och ändå lyckades de ta flera pris på jaktprov, till och med ett 1:a pris i Elitklass!! Förutom det hade Barbie även flertalet BIR och även BIG-placering på SKK - det här var verkligen Dual Purpose på hög nivå. Barbie fick två kullar hos oss och två kullar hos sin fodervärd, under kennelnamnet Gore-Tex.

Barbies båda systrar utmärkte sig också inom "arbets-området". Tiken Barecho Electric Evening "Mandy" jagades det älg med samt att hon var mycket framgångsrik på viltspår. Systemen Barecho Exclusive Ebony "Winnie" gick det istället väldigt bra för på Agility-banan.

Som jag skrev i tidigare inlägget hade vi sån tur att vi fick låna tiken CH Nobhill Sheza Love Story "Jenna" för en kull - och tja, när vi ändå höll på så fick även Swayze bli far till denna kull. Det är verkligen ett lyckokast när man får chansen att låna en tik från en annan uppfödare - jag tror vi skulle få en helt annan bredd på rasen om vi lånade tikar av varandra. Nu förstår jag ju att det inte är möjligt - man vill ju ha sina älsklingar hemma och ha kullarna själva. Men jag tror att de bra tikarna skulle utnyttjas ibland bättre om man var lite mer "open-minded". För som uppfödare får man förstås en favorit-typ, inget fel i det - men kanske skulle det bli lite mer mångfald på det sättet. Jag inser ju som sagt att det inte är genomförbart - men bara en tanke hos en "gammal" uppfödare som går omkring och funderar över hur rasen skulle kunna få en bättre bredd än vi har idag...

Barecho Fame And Fortune "Freddy" (e. Jester's Dancin' Dirty u. Nobhill Sheza Love Story) behöll vi själva i denna kull. Han fick 8 cert från junior- och unghundsklass, men lyckades aldrig få sitt sista cert i Öppen klass. Ett gyllene exempel på en hund som var för tidigt färdig... Han blev far till några kullar, men gjorde väl ingen större sak för aveln i det stora hela.

System Barecho First Class Flair "Fanny" (e. Jester's Dancin' Dirty u. Nobhill Sheza Love Story) fick en valpkull hos oss. Far till den var vår egen CH Barecho Ambitious Agent "Caesar". I den kullen köpte vi sedemera tillbaka tiken Barecho One In A Million "Ariel" som är mormor till CH Night Wish Darrem Canis "Baros".

Caesar parade en väldigt vacker tik hos kennel Windsongs - nämligen Windsongs Tilly's Pearl. Vi tog en parningsvalp i den kullen - Windsongs Mata Hari "Maddie".

Windsongs Mata Hari (e. Barecho Ambitious Agent u. Windsongs Tilly's Pearl)

Det högra fotot är från när Maddie blev BIS-valp på SKK:s utställning i Jönköping. Maddie hade ett lite för smalt huvud och hon kunde haft mer vinklar i bakstället. Däremot hade hon en otroligt bra skulderplacering som gav henne en mycket fin halsansättning - något som jag tycker gör nästan "halva" hunden idag. Sitter skuldran fel - jaaa då ser inte hunden balanserad ut i mina ögon. Maddie fick två kullar hos oss.

I nästa kull som blev Pamelas andra kull var det en annan amerikansk import som var far, nämligen CH Jester's Spotlight som bodde hos Kennel Lelica's. I den kullen hade vi oturen igen att den tik vi behållit med tankar på vidare avel fick HD.

Den tiken var **Barecho Genuine Gold "Humlan"** (e. **Jester's Spotlight** u. **Barecho Artful Attraction**). På fotot har Humlan just blivit BIS-valp på SSRK:s utställning i Skokloster 1992. Domare ser ut att vara välkände Mr John Thirlwell från England.

Tiken Barecho Hold On To Your Heart "Isa" (e. Nobhill Sneak Preview u. Barecho Belle Of The Ball) fick en kull hos oss. Hennes far var alltså en kullbror till vår egen Scarlet. En av Isas systrar Barecho Hazy Heaven "Bella" blev stamtik hos Kennel Qvarnhill där hon blev mor till två kullar.

Så var det äntligen dags för mig att ha den första kullen efter vår egen Caesar (CH Barecho Ambitious Agent). Redan när jag fick hem Scarlet (Nobhill Scarlet O'Hara) kände jag att det här var en kombination jag verkligen ville göra och som jag trodde stenhårt på! Kullen blev bra - men kanske inte riktigt så bra som jag hade hoppats på. Tiken vi behöll själv var Diana - se nedan.

Barecho I Have The Inspiration "Diana" (e. Barecho Ambitious Agent u. Nobhill Scarlet O'Hara) var väl ihopkommen, men lite liten och oansenlig. Hon fick aldrig direkt någon päls att tala om under magen - ett par CK fick hon men inget mer. Hon blev dock mamma till två kullar hos oss och hennes valpar fick bättre exteriör än vad hon själv hade. Vi hade kullsystemen Barecho Isn't She Impressive "Tina" kvar och valde mellan dem ganska så länge. Diana och Tina var väldigt lika varandra, men jag minns att jag till slut valde Diana på grund av att hon hade en bättre skulderplacering än Tina. Tina fick tre kullar hos en mindre kennel som heter Hallavaras.

Den som nog egentligen var bäst i kullen tror jag var **NOUCH Barecho It's A Piece Of An Illusion "Whitney"** (e. **Barecho Ambitious Agent** u. **Nobhill Scarlet O'Hara**). Whitney såldes till kennel Teasel's där hon fick tre kullar.

Året var nu 1992 och det var nu vi gjorde om samma kombination igen, vi parade alltså Tracey och Swayze med varandra igen. Denna kull blev också bra - men av en helt annan typ än första gången vi gjorde kombinationen. Denna gång blev avkommorna mer extrema och mer lik som amerikanska far.

Den mest vinstrika i den kullen var **Barecho Just A Dancin' Junior "Clinton"** (e. **Jester's Dancin' Dirty** u. **Nobhill Pleasure Is Mine**). Han bodde hos kennel Gore-Tex och han var far till två valpkullar hos oss, ett par kullar hos kennel Hammersmith's en och kull hos kennel Hollivera's. Clinton fick själv 5 CERT på utställning samt att han blev BIR i Norge på Norsk Spaniel klub's utställning.

I Pamelas (Barecho Artful Attraction) sista kull var Hammersmith's Newest Fashion far. Han var halvbror till vår Scarlet (Nobhill Scarlet O'Hara).

Vi behöll själva tiken **Barecho Lots Of Love "Goldie"** (e. **Hammersmith's Newest Fashion u. Barecho Artful Attraction**). Hon fick en kull hos oss, på utställning lyckades hon få 2 Cert samt bli BIM.

Den sista kullen som föddes med min ex-man Pelle som delägare var Maddies (**Windsongs Mata Hari**) första kull. Endast en tik föddes här, Peggy, och hon placerades hos en fodervärd.

Barecho Nothin' Compares To You "Peggy" (e. **Barecho Just A Dancin' Junior u. Windsongs Mata Hari**). Peggy fick 2 CERT på utställning samt ett BIM och var mor till en valpkull hos oss. Men, utöver det fick hon också ett andra pris på Jaktprov. Det här var ju på den tiden när många faktiskt jakttränade sina springers - och då menar jag springers av den "vanliga" typen, inte jaktspringers.

Vi har aldrig jagat med några av våra egna - dock hade vi raphöns ett tag som vi tränade dom på. Varför så få gör det idag kan man bara spekulera om. Men, jag tror att något som bidrog till det var att kopplingen till championatet försvann. Förut var det lockande att få ett andra pris i Öppen klass på jaktprov för att kunna få dem till champions - det behövs ju inte idag. Visserligen blir de "bara" parenteschampion utan jaktmerit - men det tror jag har mindre betydelse. En annan anledning är säkert också att jaktspringern fått ett starkare fäste i landet. Inget fel i det i sig, jag tycker man ska få ha de hundar man vill - synd bara om det inkräktat på att våra "vanliga" springers inte längre startar på jaktprov eller tränas med. Jag kallar dem vanliga springers och jaktspringers här - finns kanske någon som tycker det är olämpligt, men jag tror alla förstår vad jag menar när jag använder de orden...

När jag som nyskild och ensamstående mamma till två småbarn skulle para Fanny (Barecho First Class Flair) var valet enkelt, det fick bli min egna Caesar den här gången. Såklart inte så man ska tänka - men ibland är det faktiskt så att livet kommer emellan ens avelsplanering också, inget fel med det. Man kan säkert säga lite snusförnuftigt att då borde jag inte ha tagit någon kull, men nu var det så att jag faktiskt ville ha valpar. Valpar är ju något som alltid får en glad och något i alla fall jag mår väldigt bra av. Så valpar blev det - hela 10 stycken. Och trots att det här kanske egentligen inte var helt en parning jag planerat skulle det visa sig denna gång att det blev väldigt lyckat!

NORDUCH Barecho Once In A Lifetime "Aladdin" (e. Barecho Ambitious Agent u. Barecho First Class Flair) är nog den mest meriterade avkomman till Caesar. Förutom 9 Cert & 6 BIR på utställning samt BIG-1 på FKK fick han även 2 x 1:a pris i Elitklass på Jaktprov. Han var alltså snubblande nära att även bli Svensk Jaktchampion! Jag har haft nöjet att få se alla mina hundar jag har fött upp som startat på jaktprov in action på prov. Oerhört lärorikt har det varit och något jag bär med mig än - får mig att tänka på att en springer aldrig får bli för tung och grov, samt att intensiteten hos dem måste finnas för att kunna ha en chans att bli en bra jakthund. Aladdin bodde på kennel Eagnas och han fick några kullar efter sig, dock hade jag aldrig någon själv med honom som far.

Däremot fick vi möjlighet att köpa tillbaka den mycket vackra tiken **SEU(u)CH Barecho One In A Million "Ariel"** (e. **Barecho Ambitious Agent** u. **Barecho First Class Flair**) när hon var knappt fyra år gammal. Ariel var väldigt lik sin pappa, både i sitt sätt och även hennes exteriör. Hos oss fick hon tre kullar, första kullen bestod av bara en valp och därför gjorde jag om den kombinationen en gång till.

Så kommer vi då fram till kullen där den allra viktigaste hunden för kennel Barecho föddes - nämligen Malin (CH Barecho Pretty Picture). Det kan inte nog poängteras hur stor betydelse hon har haft för oss - och även för andra uppfödare. När den kullen planerades var jag helt säker på att det var Chagall (Rowntree Legal Alliance) som var den jag ville para Scarlet med. De kompletterade varandra bra och Chagall hade också en syster som var en av de vackraste svart/vita springers jag nånsin sett - Rowntree Lilac Time.

På fotot Malins far **Rowntree Legal Alliance** och Malins mormor **CH Nobhill Chance's Happiness**. Domare var Frank Kane och fotot togs bara några veckor innan Malin föddes själv.

Kullen i sig var inte speciellt jämn - Malin skiljde sig åt från de andra, inte bara för att hon var den enda brun/vita - utan hon var av en helt annan typ. Malin föddes alltså 1994, under en tid som var väldigt jobbig för mig. Jag hade förlorat min mormor, min farfar och min allra käraste farmor under åren 1993-1994. Mina föräldrar hade skilt sig, jag hade skilt mig, men det absolut värsta av allt var att jag förlorade min älskade, älskade Pamela. Hon rymde när hon var hos en hundvakt och blev ihjälkörd av tåget - en sån tragedi för mig att jag knappt kunde ta in det. Pamela hade ju varit min tröst efter att jag förlorat hennes mor endast 2,5 år gammal - att jag nu också skulle mista Pamela alldeles för tidigt, det gick bara inte. Näe, livet är fanimej inte rättvist.... Den som tror att det bara är en dans på rosor att vara hunduppfödare och att allt ser ut att vara så enkelt - den är rejält fel ute. Nej, alla vi som orkat föda upp under många år har drabbats av tragedier av olika slag - vissa uppfödare lägger av och orkar inte mer. Något som jag har full respekt för - men kärleken till hundarna och till det som blivit mitt liv till stor del övervägde till slut ändå. Men, än idag gråter jag över både Debbie och Pamela - det är alltid tungt när det är dags att ta farväl av en älskad fyrbent vän - men i så här unga år, nä - det är svårt att acceptera.

Malin - våran drottning forever.

Så ibland har jag fått känslan av att Malin kom till mig när jag som bäst behövde det - för att visa att jag inte skulle ge upp. Inte för att jag tror så mycket på högre makter - men det var den känslan jag fick då, när jag hade den lilla brun/vita valpen på min arm när jag låg i soffan och grät över alla sorger jag drabbats av.

SEU(u)CH NOUCH SEVCH SEV-99 Barecho Pretty Picture "Malin" (e. Rowntree Legal Alliance u. Nobhill Scarlet O'Hara). Självt hade hon stora framgångar i utställningsringen - hon blev BIR 17 ggr och hade flera BIS-placeringar på SKK - 1999 slutade hon som 8:a Årets hund alla raser! Men, det var ändå som avelstik hon var enastående - hon fick "bara" fyra kullar hos oss. Jag har aldrig tagit fler än fyra kullar på någon tik - jag tycker de ska få leva ett bra liv också och inte bli "utslitna" på att vara mamma för mycket. Många som frågade om jag inte kunde tänka om - som ville ha en valp efter henne, men ni som känner mig vet att det ska mycket till innan jag ändrar mig om en sån sak! Så någon mer kull efter henne blev det inte... Trots att hon var mor till storvinnare som CH Barecho Fun For The Future, CH Barecho Zuper Diva och CH Barecho One Vision - men mer om de kullarna längre fram....

I början av 1995 föddes Barbies (CH Barecho Everlasting Elegance) första kull. Hon var då parad med danske CH Sieger's Midnight Special "Lasse". Lasse var väldigt välbyggd och jag hade dessutom nöjet att få ha honom hos mig ett tag i samband med parningen och han gjorde verkligen ett trevligt intryck.

NORDUCH Sieger's Midnight Special "Lasse" (e. Whisborne Devil In Disguise u. Nobhill Sheza Love Story). Jag är inte helt säker, men jag tror att Lasse även blev Jaktchampion - dock vet jag att han hade meriter från jaktprov åtminstone.

Vi behöll en tik i kullen, hon parades två gånger men bar aldrig kullen hela tiden ut. Hon fick någon form av "missfall" i 5-6:e veckan och det hände båda gångerna. En otroligt trist upplevelse för oss allihopa - inte minst för stackars Irma. Varför detta skedde fick vi aldrig någon förklaring till, men vi vågade aldrig para om henne.

Barecho Quite A Piece Of Art "Irma" (e. Sieger's Midnight Special u. Barecho Everlasting Elegance)

En av de som gick vidare i avel från denna kull var brorsan Skiffer:

SEUCH Barecho Question Of Art "Skiffer" (e. Sieger's Midnight Special u. Barecho Everlasting Elegance). Han lyckades inte bara att få tre Cert på utställning utan fick även 2 x 2:a pris i Elitklass på jaktprov - så hans championat var inget "parenteschampionat" bara. Han blev sedan far till två kullar.

En annan framgångsrik bror från den kullen var **NOUCH SEU(u)CH Barecho Quick To Use "Joker" (e. Sieger's Midnight Special u. Barecho Everlasting Elegance).**

Han fick flertalet BIR på utställning och även han hade pris på jaktprov, ett 1:a pris med HP i Nybörjarklass.

Systemen **Barecho Queen Of Darkness "Cindy"** (e. **Sieger's Midnight Special u. Barecho Everlasting Elegance**) fick en kull valpar hos kennel Pirandas, men tyvärr gick hon bort i alltför unga år i någon fästingrelaterad sjukdom.

När vi skulle ta sista kullen på Maddie (Windsongs Mata Hari) gick valet till den legendariska storvinnaren CH Whisborne Devil In Disguise "Carsten". Han har gjort otroligt mycket för aveln här i Skandinavien - ja, jag tycker han förändrade typen helt och hållet och nästan oavsett vilka tikar han parade så såg man direkt att det var en Carsten-avkomma. Han var ju av en lite annorlunda typ än jag haft tiden före, just med de amerikanska linjerna. Men när jag såg Carsten imponerades jag stort och jag hade väl också lärt mig mer om vad som verkligen stod i rasstandarden och tyckte mig kunna se att han stämde in där i mångt och mycket! Tyvärr var det just i denna kull som hans första PRA-fall kom... och det var alltså då det visade sig att han var anlagsbärare till PRA - otroligt tråkigt och förstås också oroande för rasen eftersom han hade så många avkommor. Dock måste jag säga att jag tycker allt positivt han har gjort för rasen väger upp att han också var anlagsbärare till PRA. Missförstå mig rätt nu.... Självklart tycker jag inte det är bra att han var anlagsbärare, det har ju gjort att vi har väldigt många hundar med bärare i stamtavlorna på Skandinaviska hundar idag. Dock anser jag - och det står jag för, att det på sätt och vis var bra att vi inte visste det då. Om inte Carsten hade använts i avel tror jag vi hade varit väldigt långt ifrån den kvalitet vi har vant oss vid att ESS har i Skandinavien. Ingen hund är 100 % genetiskt fri från "dåliga" gener. Nej, konsten är förstås att inte kombinera sjuka gener med andra sjuka gener.... Lättare sagt än gjort förstås, men ingen har sagt att det skulle vara enkelt att föda upp hundar...

**INTUCH NORDUCH WW-94 KBHV-94-95 Whisborne Devil In Disguise
"Carsten" (e. Inu-Goya Summer Blues u. Meverly Uptown Girl)**

**Vi behöll en tik själv i den kullen - Barecho Remember Me "Louise" (e.
Whisborne Devil In Disguise u. Windsongs Mata Hari). Hon fick två kullar hos
kennel Eagnas - men ingen kull hos oss eftersom hon utvecklade PRA när hon var 5
år gammal... Mer om det sen.**

Stjärnan i kullen var **NOUCH SEU(u)CH Barecho Royal Showcase "Harry"** (e. **Whisborne Devil In Disguise u. Windsongs Mata Hari**). Han bodde hos kennel Teasel's och fick en kull där, en hos oss och två hos kennel High Score. Han fick 10 x Cert och 4 x BIR samt blev även BIS på SSRK. En otroligt härlig hane som tyvärr gick bort strax efter en husbrand i hemmet....

Tiken Barecho Reminds Me Of You "Carmen" (e. Whisborne Devil In Disguise u. Windsongs Mata Hari) flyttade till kennel Windsong där hon fick två kullar.

I Scarlets sista kull hade vi en tik kvar hos oss ett tag innan hon flyttade till grannarna.

SEU(u)CH Barecho Sounds Like A Melody "Saga" (e. Barecho Just A Dancin' Junior u. Nobhill Scarlet O'Hara). Saga blev BIR på utställning och fick två kullar hos oss.

SEU(u)CH Barecho Tell The World "Tarzan" (e. Barecho Ambitious Agent u. Barecho Hold On To Your Heart). Tarzan var en riktigt fin hane som jag kan ångra att det aldrig blev av att jag använde i avel. Han blev BIR på utställning samt fick även pris på viltspårprov.

Vi behöll denna syster hemma, **SEU(u)CH Barecho Three Times A Lady "Tova"** (e. **Barecho Ambitious Agent u. Barecho Hold On To Your Heart**). När Tova var ca 6 månader gammal var hon och de andra hundarna ute på gården och lekte. Vi hade en släpvagn ståendes på gården och vad vi tror är att hon sprang in i den under leken och sedan klämdes fast vid dragkulan av en annan hund. I alla fall så var hon helt blockhalt på ett bakben - det fanns inte möjligheter i världen att hon skulle kunna sätta ner tassens och gå på benet. Ilfart till veterinären förstås där det konstaterades att hennes knä var krossat, just vid tillväxtzonen. De gav oss inte mycket hopp - men när jag satt där med den lilla valpen i knä som hade så ont, så ont så kunde jag inte förmå mig att säga vi inte ens skulle försöka... Såklart skulle vi göra det så till Strömsholm för vi och där opererades hon, knäet spikades ihop på något sätt och ja, de sa att det var ungefär 50 % chans att det skulle fungera. Dock skulle hon hållas i stillhet.... Inte så lätt med en så liten valp och ihop med alla andra hundar. Så därför fick Tova flyttade till en jättehärlig familj i Sandviken under tiden knäet skulle läka. För en gångs skull var marginalerna på vår sida och hennes knä läkte ihop fint! Men inte hade jag hjärta att ta hem henne från familjen efteråt... hon fick självklart stanna kvar där. Vi tog två valpkullar efter henne i vårt kennelnamn.

När så Barbie skulle ha sin sista kull hos oss valde vi den mycket vinstrika hanen **CH Rowntree Magic Touch** till henne. En kombination som vi kände var mycket lovande inte bara exteriört utan även arbetsmässigt. Båda föräldrarna hade pris i Elitklass på jaktprov samt flera BIR och BIG/BIS-placeringar.

Jag minns att jag i annonsen i Apportören skrev att valpar väntades efter två av Sveriges mest vinstrika Dual Purpose-springers. Och jaaaa, det hann väl inte gå mer än någon timme efter att tidningen Apportören kommit ut i brevlådorna så blev jag uppringd av en mycket arg dam. Hur kunde jag bara skriva något sådant? Vad var det för hundar och jag hade väl ingen dual purpose hund??? Jag förklarade vilka hundarna var och vilka meriter de hade - men njaaa, det gick nog inte helt in hos den mycket arga kvinnan som ringde. Tja, jag var ju rätt så luttrad vid det här laget vad det gällde påhopp och annat så jag kunde inte annat än skratta åt det...

Tiken SEAgCH SEAg(hopp)CH LP1 Barecho U'Got That Somethin' "Amanda" (e. Rowntree Magic Touch u. Barecho Everlasting Elegance) var mycket framgångsrik inom Agility. Vi provade att para henne, men så det hade inte Amanda lust med alls - och när en tik är så emot att paras, ja då är det nog så att de ska slippa så några valpar blev det tyvärr aldrig efter henne.

Kullen vi hade därefter blev tyvärr inte så bra i temperamentet som vi hade önskat. Så är det ibland - även fastän man har de bästa intentionerna så lyckas det inte alltid. Ingen gick därför vidare i avel här - dock hade vi en hanhund kvar ett tag hos oss:

Barecho View To A Success "Viking" (e. Inu-Goya Academy Award u. Barecho I Have The Inspiration). Han fick ett par Cert på utställning.

När så Goldie (Barecho Lots Of Love) skulle paras hade Malin (CH Barecho Pretty Picture) vuxit till sig och jag var ju mer än nöjd med henne - varför jag valde att para Goldie med hennes far, Rowntree Legal Alliance. Jag var nöjd med kullen, men de var lite annorlunda i typ än vad Malin och hennes syskon var. Mer åt det lite extrema, amerikanska hållet skulle jag säga.

Vi behöll tiken **SEU(u)CH Barecho Whatever It Takes "Molly" (e. Rowntree Legal Alliance u. Barecho Lots Of Love)**, hon placerades hos en fodervärd och fick sedan en kull hos oss samt två kullar hos sin fodervärd.

Systemn **Barecho Wish Me Luck At Eagnas "Peyton"** (e. **Rowntree Legal Alliance u. Barecho Lots Of Love**) användes aldrig i avel, men hon var riktigt fin minns jag.

Då var det dags att para Ariel (CH Barecho One In A Million) första gången. Jag valde att para henne med den kraftfulla hanhunden Max (CH Nobhill Big Time Spender). Max var efter Scarlets syster och tidigare nämnda CH Sieger's Midnight Special. Ariel fick fem valpar, varav tre var dödfödda och en dog morgonen efter. Det här var också första kullen som föddes efter att David och jag blivit tillsammans, inte den bästa början kanske...

Kvar fanns då bara **Barecho You're The One And Only "Oliver"** (e. **Nobhill Big Time Spender u. Barecho One In A Million**). Varför de andra valparna dog vet vi inte - men vi fick rådet att behandla henne samt para om henne på nästa löp. Oliver var väldigt fin, men hade tyvärr underbett. Vad värre var, var det att han utvecklade ett inte alltför trevligt temperament med tiden... Han var väldigt osäker, och jag tyckte han var dålig överhuvudtaget på att tolka signaler både från hundar och människor.

Som sagt gjorde vi om denna kombination (det var ju innan vi såg några tecken på dålig mentalitet hos Oliver) och i den kullen var det sju överlevande - varav ingen hade något märkligt beteende. Får en ju att fundera.... Är det så att valpar som växer upp som ensam-valpar får det svårare med kommunikation och blir osäkrare? Vi hade en till kull med bara en valp några år senare och även den visade sig ha ett märkligt sätt... Tja, man kan ju bara gissa sig till detta förstås, men jag tycker mig ha hört även från andra uppfödare att just valpar som växer upp utan syskon kan ha det jobbigare när de sedan ska ut i livet.

Sååå började det ju bli dags att para min drottning, Malin (CH Barecho Pretty Picture). Hon började närma sig fyra år och jag hade funderat och funderat, men kunde inte känna att nästan någon hanhund passade till henne, eller var värd henne snarare kanske... Så det var faktiskt David som till slut gav förslag på Julius (CH Barecho Follow The Leader). En hane som var efter vår egen Caesar (CH Barecho Ambitious Agent) och Malins mormor Julia (CH Nobhill Chance's Happiness). Jag hade ärligt talat inte tänkt på honom... Han hade aldrig gått i avel då och var 6,5 år gammal. Kullen skulle ge en inavelsprocent på 10,2 % - men det där var ju på den tiden när man inte tittade på sånt med lika stort intresse som idag... Hur viktig den procenten är går alltid att diskutera - men det kan vi ta någon annan gång. Jag diskuterade kombinationen med Monica och hon tyckte att det lät okej - så att så fick det bli! Men att få en så pass gammal hane att para var inte så lätt. Han hade ju alltid blivit fyad när han var för intresserad av tikar, vilket är helt naturligt förstås. Till slut fick vi till en parning iaf...

SEU(u)CH Nobhill Follow The Leader "Julius" (e. Barecho Ambitious Agent u. Nobhill Chance's Happiness). Här vinner han BIS-veteran på SKK Piteå 2001.

En vecka innan Malin beräknades valpa åkte jag till Norge för att para en annan tik. David var hemma med henne och de andra hundarna. Han var lite orolig, men jag sa att det absolut inte var några problem - inte skulle hon valpa så tidigt inte! Så fel jag hade.... Hon började bli orolig och febern gick ner innan jag hann hem så David var väldigt nervös... Dock kom det ingen valp innan jag väl var hemma igen - men de föddes 6 dagar tidigare än beräknat. Jag var förstås lite orolig att de skulle vara för små för att klara sig - men icke. Första valpen födde hon nästan vid första krystvärken - och minen på Malin då... Hon blev inte rädd som en del tikar kan bli, bara så otroligt förvånad över vad som låg där! Men, det tog henne bara någon minut så bestämde hos sig för att den var hennes och den skulle tas om hand på bästa sätt. Malin har verkligen varit en supermamma, alltid när man tittade till hennes valpar låg de helt perfekt uppradade. Aldrig smutsiga och nästan jämt mätta - hon var verkligen ett föredöme som mamma.

I denna kull föddes mina första svart/vit/tan-valpar. Här på fotot tiken **Barecho Zest Of Life "Felicia"** (e. Nobhill Follow The Leader u. Barecho Pretty Picture).

samt hanhunden **Barecho Zharpdressed Man "Prince"** (e. Nobhill Follow The Leader u. Barecho Pretty Picture). Prince blev riktigt gammal, jag tror närmare 15 år. Han var far till en valpkull hos kennel Larix.

En "Malin-kopia" fanns där också i kullen, **NORDUCH Brovinnare 2002 Barecho Zsa-Zsa Gabor "Speedy"** (e. **Nobhill Follow The Leader** u. **Barecho Pretty Picture**). Speedy såldes till en familj i Stockholm där dottern var en mycket skicklig juniorhandler - och de vann sedan otroligt mycket ihop - Christina och Speedy. Speedy fick flertalet BIR och blev även BIS-placerad på SKK:s utställningar vid flera tillfällen. Tyvärr gick Speedy bort i cancer strax efter att hon fyllt 8 år...

Men såklart, den stora stjärnan i kullen var förstås Diva (CH Barecho Zuper Diva).... Döpt efter en travhäst och inte kunde vi veta då att det namnet skulle passa henne så otroligt väl. Diva såldes som liten valp till en familj men kom tillbaka till oss efter några veckor. Sedan var det inte tal om att hon skulle flytta igen.... Trodde jag!

Pappa Julius ägdes av Anna - och hon hade en lillasyster som hette Carro... Ja, resten vet ni väl.... Tack vare Diva fick jag en vän för livet, finaste Carro som jag har att tacka för så mycket. Nej, Diva flyttade alltså hem till Carro så småningom - även om hon alltid när det var utställningar höll sig till mig. Kanske för att hon fick mer köttbullar av mig?

C.I.E NORDUCH PLCH WW-06 SEV-00-06 NOV-05 KBHV-08 VWW-08 Brovinnare 2002 Barecho Zuper Diva "Diva" (e. Nobhill Follow The Leader u. Barecho Pretty Picture).

Söt som socker, men en vilja av stål hade hon vårän älskade Snuper-diva!

Diva var en helt otrolig utställningshund - ja en sån som man alltid visste skulle prestera 100 %. Hon hade hur mycket ork och vilja som helst - brydde sig aldrig om saker runtomkring. I ringen var det bara hon, jag och köttbullarna i min fick som gällde. Hon vann helt otroliga 46 BIR och 36 BIM (officiella resultat). Vilket alltså innebar att hon blev bästa tik hela 82 gånger (ni som läst hela historieberättelsen kanske minns att Caesar, hennes farfar, blev bästa hanhund 73 gånger så där fick hon allt slå honom. En storvinnare kunde man verkligen kalla henne!

På det här fotot är Diva 10 år gammal - otroligt vacker fortfarande. Hon blev BIS-1 veteran på SKK hela 21 gånger!! Hur många det var på SSRK förlorade jag räkningen på... Diva blev tyvärr inte mycket till avelstik, hon fick tre kullar som resulterade i "hela" sex valpar - det var allt. Jag funderade en del på detta - kunde det bero på att hon var resultat av en kull med högre inavelsprocent än många andra kullar? Eller vad var det som gjorde att hon hade så svårt att bli dräktig? Som så många gånger förr fick vi inget svar på det. Dock löpte hon väldigt tätt - med bara 4-5 månaders mellanrum, hon luktade också rätt så starkt vid löp. Men hon hade inga bakterier när vi testade henne. Men när hon på ålderns höst började dricka mer och även kissa inne tog vi henne till veterinären igen för att ta flera tester. Det visade sig då att hon hade tendens till diabetes.

Tusen tårar och tandagnisslan förstås... Men, veterinär Erik sa att det kan ibland ha med livmodern att göra. Livmodern opererades bort dagen efter vi var där och några veckor senare var alla prov okej - ingen diabetes utan det måste ha haft med hennes livmoder att göra. Efter det tror jag att det måste ha varit något "galet" med hennes livmoder hela tiden. Att det var det som gjorde att hon löpte så ofta samt hade så svårt att bli dräktig. Diva själv blev om möjligt ännu piggare efter operationen och till Carros stora "lycka" började även pälsen växa rejält då - något det varit lite sparsamt av tidigare år...

Tiken jag var och parade när Malin fick för sig att valpa var Diana (Barecho I Have The Inspiration). Hanhundsvalet denna gång gick till en norsk hane jag sett på några utställningar och som tilltalat mig. Han hette CH Monte-Gora's Cricri D'Amour och bakom honom låg mestadels "gamla" Inu-Goya hundar. När denna kull föddes kom det hane efter hane efter hane... Till slut kom det en tik och då kände jag mig lite nöjd iaf. Är ju inte så kul om kullen bara skulle bli hanhundar. Så när valpningen var över, Diana var badad och låg nöjt med valparna gick jag ned på nedervåningen en kort stund. När jag sedan kommer upp ser jag att det ligger en död valp där! Vänder på den och konstaterar att det förstås är tiken..... Och då blir jag bara helt vansinnigt ledsen, besviken och arg, varför just den???? Springer nerför trappen grinandes och halvskrikandes, David möter upp och undrar vad det är frågan om? Jag skriker bara att tikvalpen är död, rusar förbi honom och springer in på toa där jag börjar slå i dörren medans jag grinar och skriker... Jaa, ingen kan påstå att jag är känslokall iaf, haha.... David han ställde sig och diskade han under tiden det tog för mitt utbrott gå över, sa inget - bara lät mig vara... Och det tog ju inte lång stund förrän jag tog mig samman, snöt mig - torkade tårarna och tänkte... tja, så farligt var det väl ändå inte? Så jag gick upp igen till Diana och valparna, räknade dem och konstaterade att det inte var något fel alls på tikvalpen som fötts... Den tiken jag hade hittat var en som fötts efter de andra och som var dödfödd - bara det att Diana hade tvättat den så noga så den såg ut att vara född samtidigt som de andra. Jaa, så kan det gå när man låter känslorna rusa iväg - lite mer balanserad har jag väl blivit med åren som tur är...

Här är alltså den enda tiken i den kullen; **SEU(u)CH Barecho Angel Of Mine "Alva"** (e. **Monte-Gora's Cricri D'Amour u. Barecho I Have The Inspiration**). Alva fick ju tyvärr leva lite i skuggan av Diva eftersom de var nästan lika gamla, hon fick då sina cert till championatet samt blev även BIR. Hos oss fick hon två kullar.

En av hennes bröder var **SEU(u)CH SEVCH SEV-00 Barecho Attractive Looks "Albert"**. Han blev far till två kullar och var tämligen vinstrik i utställningsringen med sina otroligt lätta och fria rörelser. Flertalet BIR fick han, han blev dessutom BIM på Stora Stockholm år 2000 (Diva var BIR). Han lyckades också bli BIS-1 på två SSRK-utställningar.

En annan fin brorsa var **SEU(u)CH NOUCH SEVCH Barecho As Time Goes By "Axel"** (e. **Monte-Gora's Cricri D'Amour** u. **Barecho I Have The Inspiration**). Han fick 5 Cert på utställning samt var mycket framgångsrik på viltspårprov.

Svart/vita **SEU(u)CH SEVCH Barecho Ace Of Spades "Anton"**(e. **Monte-Gora's Cricri D'Amour** u. **Barecho I Have The Inspiration**) fick även han flera Cert & Cacib på utställning. Han var far till tre kullar.

Caesars allra sista kull föddes i september 1998 - mor till valparna var Saga (CH **Barecho Sounds Like A Melody**). Det blev bara två valpar i kullen vilket väl inte var så märkligt med tanke på Caesars ålder.

Bättre sent än aldrig brukar man ju säga... Och hanhunden i kullen; **Barecho Black Is Black "Benny"** (e. **Barecho Ambitious Agent u. Barecho Sounds Like A Melody**) bodde här i Årsunda i hela sitt liv. Jag träffade honom då och då - han var väl lite liten egentligen i storlek, men väldigt välbyggd. Så när han var 11 år började tanken gro hos mig att jag kanske skulle försöka använda honom - jag menar, han var det sista jag hade kvar efter Caesar... Så ett spermatest gjordes - och jodå, nog simmade det på bra där allt. Han var varken HD-röntgad eller ögonlyst, så det måste göras och det med hur bra resultat som helst, A på höfterna och inte en anmärkning på ögonen! Att han varit superfrisk i hela sitt liv vägde förstås in i beslutet att använda honom. Så han blev alltså pappa för första och enda gången när han var nästan 12 år!

Nu kommer vi till den kullen där vi gjorde om samma kombination, den kullen som resulterade i bara en valp ett drygt halvår tidigare. Denna gång fick Ariel 11 valpar, men endast 7 överlevde. De andra valparna dog efter några dygn - till synes friska när de föddes, men något var uppenbarligen fel.

Tiken Barecho Creme De La Creme "Cassie" (e. Nobhill Big Time Spender u. Barecho One In A Million) var den som vi behöll för framtida avel. En kull fick hos oss.

Vi köpte in en hanhund från kennel Nobhill i början av 1999.

Nobhill Talk About Success "Colin" (e. Adamant's Superman u. Adamant's Sound Of Success). Så värst mycket succé blev det väl inte, men så är det med valpar. De kan se hur lovande ut som helst - och som här efter två otroligt fina och vinstrika föräldrar, men ändå blir det inte som man tänkt sig och hoppats.

Colin var dessutom den mest åksjuka hund vi nånsin haft - bara han såg en bil på håll började han dregla... Stackarn. Så han blev omplacerad till en familj i Gävle där han fick leva ett lugnt familjeliv istället.

I början av 1999 fick jag tidningen Hundsport Special där samtliga registreringar, officiella hälsoreultat mm fanns med. Gissa om jag blev alldeles kall inombords när jag läste att det var en hund från oss som stod som diagnostiserad med PRA!! Och den var efter Caesar och Scarlet.... Jag visst ju förstås om ögonsjukdomen PRA och dess arvs gång, och förstod ju då att både Caesar och Scarlet var anlagsbärare... Och de som jag byggt mycket av min uppfödning på. Det var verkligen inte roligt och som en uppfödarkollega sa till mig: - Din uppfödning har ju varit som en askungesaga - och så nu faller allt.... Men efter att även här sjunkit till botten, undrat över hur man går vidare så tog jag reda på mer fakta. Lyssnade på expertisen istället för "gemene man" som visste förstås ALLT. Självklart uteslöts den hunden, samt Caesar och Scarlet från all framtida avel - men även den sjuka hundens syskon. Sedan gäller det ju att använda hjärnan i fortsatta kombinationer - för visst kan man avla sig bort från det till stor del. På den här tiden fanns inget DNA-test, idag har vi ett test för en av varianterna av PRA - nämligen Cord1. Efter att ha studerat massor av stamtavlor känner jag mig rätt så säker på att det var just den varianten (Cord1) som Scarlet var anlagsbärare av och att faktiskt Caesar förmodligen var bärare av båda sorterna.... Jag vet att de allra flesta uppfödare av vår ras säger att Cord1 inte är något att bry sig om, att det är en form av PRA som är helt ofarlig osv. Var och en blir salig på sin tro som det heter och så länge vi tror en massa och vet väldigt lite kommer vi att fortsätta på den banan skulle jag tro. Jag har alltid minst en hund testat fri i mina kombinationer, för att undvika sjuka hundar. Jag bryr mig inte det minsta ifall andra uppfödare gör så eller inte, jag gör det för att skydda mig själv och de hundar vi föder upp. Punkt.

Nåja, jag lärde mig iaf väldigt mycket av detta - och just då det att ingen hund är fri från alla sjuka gener. Om vi däremot försöker ta reda på så mycket som möjligt om våra avelsdjur, är ärliga mot varandra som hanhundsägare och uppfödare samt inte utesluter så många hundar i aveln utan istället undviker att dubbla på "samma" dåliga gener - ja, då tror jag vi kan komma vidare och få friskare och bättre springers i framtiden.

När Tova (Barecho Three Times A Lady) skulle paras första gången valde vi den snygga engelska importen Melvin (CH Meverly Mystery Maker) som far till den kullen.

Tiken **Barecho Drop Dead Beautiful "Meja"** (e. **Melverly Mystery Maker** u. **Barecho Three Times A Lady**) placerade vi ut till en fodervärd. Hon fick en kull hos oss och en kull hos sin fodervärd, under kennelnamnet Gore-Tex.

Systemn **Barecho Dark Lady "Agnes"** (e. **Melverly Mystery Maker** u. **Barecho Three Times A Lady**), ung på detta foto, blev mor till fyra valpkullar hos kennel Key To Success.

I slutet av 1999 föddes den andra och sista kullen efter Saga. Vi parade henne med egenuppfödda Harry (CH Barecho Royal Showcase). Hela 10 valpar blev det i den kullen.

SEU(u)CH Barecho Enough Is Enough "Eddie" (e. Barecho Royal Showcase u. Barecho Sounds Like A Melody) hade vi kvar hos oss ett tag innan han flyttade hem till Alva. Han fick 3 Cert och blev även BIM.

LP1 Barecho Eye Catching "Elvira" (e. Barecho Royal Showcase u. Barecho Sounds Like A Melody) hade inte bara framgångar inom lydnaden utan fick även Cert och blev BIR samt BIS-plac på SSRK under engelska domaren Ellen Dobson. Obs, hon är inte svart/vit utan bara väldigt mörkt leverfärgad och vit!

Nästa kull att skriva om är den som innehöll bland annat den legendariska CH Barecho Fun For The Future "Fritz".

Dags för kull nummer två efter vår drottning Malin (CH Barecho Pretty Picture). Jag hade sett kort på en ung hane som kennel Whisborne hade, CH Whisborne Angus Og. Så funderade lite på honom - jag hade också sett att han lämnat lovande valpar efter den superfina tiken CH Adamant's Estée Lauder i Finland och jag tyckte den tiken var lite av samma typ som Malin.... Så sedan Simon, som han hette, själv i Norrköping i augusti-99 och gillade det jag såg. Sagt och gjort, en parning bokades och en mörk november-kväll "tillverkades" kullen. En parning räckte tyckte jag - jag parar nästan alltid bara en gång om parningen har varit bra, en normal hängning och både tik och hane var med på noterna till fullo. När kullen så föddes var det 10 valpar, varav 6 var hanhundar.... Och jag minns att vi inte hade EN ENDA hane tingad sååå det kändes lite tröstlöst. Sa på skämt till David - men titta på den här fula "fjällkon" - så mycket vitt och en så bred bläs, hade man varit en uppfödare som rensade i kullarna och tog bort valpar så hade han varit den första att göra det med.... Förstås ett skämt, skulle väl aldrig i livet ta bort en fullt frisk valp! Ni må tro att jag har fått äta upp den meningen många gånger för den vita valpen var förstås Fritz (CH Barecho Fun For The Future)....

Fritz fyra veckor gammal...

C.I.E NORDCH SEV-02-08 NOV-04-06 FIV-05 KBHV-08 VWW-08 Barecho Fun For The Future "Fritz" (e. Whisborne Angus Og u. Barecho Pretty Picture) växte upp till den vackraste av de alla, i mina ögon. Han blev BIR första gången när han var drygt 1 år, lite fler än 100 ESS var anmälda. Fritz blev för mig idealet för en springer exteriört - han var en otroligt bra blandning av kraft och elegans. Så välbyggd och med lätta, flytande rörelser. Tyvärr var han inte alls så medveten själv om sin skönhet som sin halvsyster Diva t.ex hade han inte hennes självklara utstrålning i ringen alla gånger. Dock hade han verkligen ett hjärta av guld. Jag minns när jag ställde ut honom i Göteborg några veckor innan han fick sin första BIR-vinst. Anette (Kennel Trollängen) sa till mig att hon tyckte han såg fantastiskt fin ut och att han skulle vinna minst lika mycket som Caesar gjort! Jag bara skrattade och sa väl typ - knappast....

Tja, vem som fick rätt och vem som hade fel vet vi ju alla nu... Fritz fick totalt 50 BIR och 34 BIM (officiella resultat), alltså bästa hane 84 gånger - han slog Diva med två gånger. Fram tills nu när hans halvsystems dotter Clådan just fått 50 BIR har jag klassat honom som den mest vinstrika ESS i Sverige. Ja, man kan säkert räkna det på andra sätt - men såvitt jag vet finns ingen mer som har så många BIR på vår ras i modern tid. Flera BIS-placeringar fick han på SKK - dock lyckades han aldrig nå helt fram och bli BIS-1 på SKK. Säkert mycket beroende på att han fick lite "scen-skräck" ibland...

Fritz som veteran. Att ta farväl av honom var det allra svåraste jag gjort nånsin. Jag har älskat/älskar alla mina hundar men Fritte var den som stått mig allra närmast. Jag saknar honom varje dag och jag vet att han väntar på mig vid regnbågsbron tills vi möts igen...

En annan framgångsrik bror i kullen var **SEU(u)CH NOUCH Barecho Face The Facts "Simson"** (e. Whisborne Angus Og u. Barecho Pretty Picture). Han delägdes först av kennel Nobhill men flyttade sedemera till kennel Linmoor. Simson är far till en tik vid namn C.I.B FIUCH EECH LT & EE & LV& BALT VCH LTVW-10-12 Nobhill Pretty Piece Of Adamant "Julia". Julia är en av stamtikarna hos kennel Wildomars i Finland. Simson fick själv 5 BIR på utställning samt BIG-plac på SKK & NKK.

Tiken SEU(u)CH Barecho Front Page Story "Flora" (e. Whisborne Angus Og u. Barecho Pretty Picture) flyttade hem till Bodil som valp. Bodil var en av våra mest aktiva valpköpare som till stor del var med och bidrog till att vi blev Årets Uppfödare alla raser 2001 :-) Flora fick tre valpkullar hos oss.

En annan fin syster var SEU(u)CH Barecho Fantasy Picture "Queensey" (e. Whisborne Angus Og u. Barecho Pretty Picture). Hon bodde hemma hos Speedy (CH Barecho Zsa-Zsa Gabor) och fick sina cert till championatet, dock gick hon aldrig i avel.

Barecho Friend To Friend "Maya" (e. Whisborne Angus Og u. Barecho Pretty Picture) fick vi låna för att ta en kull på.

Tiken INTUCH FIUCH NOUCH FIV-03 Barecho Future Fashion "Fanny" (e. Whisborne Angus Og u. Barecho Pretty Picture) flyttade till Finland och blev där stamtik för kennel Brooktree.

Tiken DTCJ DTJCH LUXCH Barecho Gold Piece "Gail" (e. Melvery Mystery Maker u. Barecho Whatever It Takes) flyttade till Tyskland till kennel Vom Springer-Clan. Jag hade exporterat flera hundar före detta, men det var här någonstans jag märkte vilken otrolig genomslagskraft hemsidor har. Helt plötsligt kom det förfrågningar från alla möjliga och omöjliga länder. Lite smickrad blev jag förstås till en början, men jag har helt klart fått lära mig att det inte alltid är så bra som det låter och att alla potentiella valpköpare inte har rent mjöl i påsen... Nuförtiden försöker jag vara mer noga och ta reda på mer innan jag skickar någon valp eller vuxen. Jag var nog helt enkelt för godtrogen förut, men man lär så länge man lever....

SEU(u)CH Barecho Hasta La Vista "Hillevi" (e. Nimblewhit Hot Spot u. Barecho Three Times A Lady) såldes till kennel Hjorttronlandet där hon fick två kullar.

Hösten år 2000 kom nästa "käft-smäll". Jag tog hem fodervärdstiken Louise (Barecho Remember Me) för att ögonlysa henne inför parning. Ögonlysningar hade före detta inte varit något jag bekymrat mig för - nä, man gjorde det liksom bara för att det skulle bli gjort, det var aldrig något fel på ögonen... Men, så denna gång såg det inte bra ut. Veterinären kunde inte säga helt, men det kunde vara början på PRA.... Blev ju orolig förstås, Caesar som vi nu visste var anlagsbärare var morfar till Louise. Men på pappans sida fanns det ju inte vad vi visste då. Jag blev rekommenderad att beställa en tid för ERG-undersökning hos Kristina Narfström. Baxnade när jag hörde vad en sån undersökning kostade... Det här var ju som sagt många år sedan, men drygt 2000:- kostade det då om jag minns rätt. Lyckligtvis gick Springerklubben in och betalade detta då det såklart var av stort intresse för rasen om pappan till Louise var anlagsbärare eller inte. Jag lämnade Louise under tiden hon undersöktes, när jag kom tillbaka såg jag direkt att det inte sett bra ut - det syntes på minen på veterinären. Nej, det var inte bra - hon hade PRA och det skulle alltså visa sig då att hennes far som hade så många avkommor var anlagsbärare... Minns att veterinären frågade hur jag kände, om jag kände att detta kändes som en katastrof? Minns att jag svarade: - Nej, det här är ingen katastrof - oerhört trist, men det finns folk som får besked om att de är dödsjuka t.ex - det är vad man kan kalla katastrof... Pratade igenom lite med veterinär Narfström om detta och hon poängterade att man inte fick utesluta för många hundar i aveln då det säkerligen skulle ge andra problem. Men, självklart alla som vi vet är anlagsbärare och syskon till sjuk hund - de ska inte användas i avel. Och det har jag följt sedan dess....

Så var det dags för Malins tredje kull. Denna gång gick valet till Goldmoore's Good As Gold - en hane som jag tilltalades av mycket i typ, samt även hans syster Goldmoore's Miss Mary.

Här behöll vi tiken **SEU(u)CH FIJV-01 Barecho I Did It Again "Penny"** (e. **Goldmoore's Good As Gold u. Barecho Pretty Picture**). Hon var inte någon av de mest vinstrika barnen efter Malin - men hon var en mycket stor personlighet. Hon avgudade min son Henric och de var som "ler och långhalm". Fyra kullar fick hon hos oss.

Brodern **SEU(u)CH Barecho In The Air "Porter"** (e. **Goldmoore's Good As Gold u. Barecho Pretty Picture**) bodde till en början hos kennel Trollängen. Han blev far till 5-6 kullar samt blev BIR ett par gånger. Han blev dessutom BIS-1 på en SSRK-utställning.

Den svart/vita skönheten **C.I.E CZGRANDCH PLCH PLJCH Barecho Just My Style "Jasmine"** (e. **Whisborne Inferno u. Barecho One In A Million**) såldes när hon var ca 9-10 månader gammal till Kennel Darrem Canis i Tjeckien. Där fick hon flertalet valpkullar och i hennes allra sista kull fick vi tillbaka en son till henne - Baros (CH Night Wish Darrem Canis).

I början av 2000 lånade vi hem tiken SEU(u)CH NOUCH JEUW-99 Trollängens Piece By Piece "Sissel" (e. Trollängens Bullit u. Inu-Goya Custom Maid). Vi ställde ut henne under den våren och bokade sedan en valp efter henne.

Så sommaren 2001 kom Trollängens New Piece At Barecho "Siri" (e. Zelini's Bon-Bon u. Trollängens Piece By Piece) hem till oss. En mycket charmig fröken som var nästintill helbrun :-). Tyvärr hade hon D på sina höfter så det blev aldrig någon avel för henne...

Vi parade själva en tik med Sissels pappa Boris (CH Trollängens Bullit) den hösten - det var svart/vita tiken Cassie (Barecho Creme De La Creme) som var den tilltänkta mamman.

I den kullen behöll vi tiken **Barecho Kisses Of Fire "Alice"** (e. **Trollängens Bullit** u. **Barecho Creme De La Creme**). Hon fick två kullar hos oss.

En annan svart/vit tik i den kullen var SEVCH LP1 Barecho Keep In Mind "Klara" (e. Trollängens Bullit u. Barecho Creme De La Creme). Hon flyttade till kennel Mountjoy och fick där två kullar.

Fina, älskvärda **Barecho Kisses For Sale "Elsa"** (e. **Trollängens Bullit u. Barecho Creme De La Creme**) kom också från den kullen. Hon hade en mycket stor personlighet och fastän vi träffades väldigt sällan är jag helt säker på att hon kom ihåg mig och kände igen mig varje gång vi sågs. Elsa fick en valpkull hos kennel Springdalens.

Utställningsåret 2001 avslutades på ett helt otroligt roligt sätt. Vi hade under året tävlat mycket framgångsrikt med våra uppfödargrupper. Som jag minns det var det flerhundsrabatt då vilket gjorde att vi hade råd att anmäla någon extra hund för att ha med i en grupp - den möjligheten finns ju sällan idag och för oss som inte har en enfärgad ras är det ju betydligt svårare.... Vi måste inte bara tänka på att de ska vara jämna i typ, storlek och pälsmängd - nej, vi måste också ta in att de ska vara så lika tecknade som möjligt.

Vi ledde årets uppfödare 2001 inför årets sista utställning vilket förstås var Stora Stockholm. Otroligt spännande var det först i rasen, men förstås ännu värre i stora ringen. Dock hade jag med mig Carro, Bodil och Christina där och vi var ett sammansvetsat gäng som visste vad som gällde. Ett vilt räknande av uppfödargrupper på uppsamlingsplatsen - och jag som är så dålig på matte skulle försöka räkna ut vilka som kunde gå om oss osv...

Nu skulle det visa sig att vi inte behövde oroa oss eftersom vi vann uppfödargrupsfinalen för den italienska domaren Marisa Brivio-Chellini!! Om man tittar på det här fotot i större format så ser man Carros tårar som rinner ner på Floras rygg - ja, herregud så glada vi var då!! Minns att Carro och jag sjöng "We are the champions" i bilen på väg till hotellet - ja, det var en känsla som var helt otrolig. Att vi fick uppleva det här tillsammans med våra fantastiska valpköpare också - det var ju det som gjorde det så speciellt. För inte klarar man av att ha uppfödargrupper på den här nivån utan engagerade valpköpare - det är ett som är säkert!

Kennel Barecho är årets vinnare...

i teori och praktik.

Helene och David Björkman, Barecho tar emot Pedigree pris som Årets Uppfödare 2001 på HUND2001 i december.

skulle senare visa sig ha stor betydelse i avelsarbetet på kenneln, blev dessutom en av rasens mest framgångsrika. Barecho är han en 12 år gammal pensilvani som skrotar omkring hemman. I somras följde han dock en show – och knep ett CK! – Jag tyckte det skulle vara om han kunde få den nya titeln, det fick han. Nu är han NuChampion, NV-gg och S(u)Ch, säger innan vi tar oss tillbaka till 1990-talet.

Mentorer

Under tiden med Debbie hade vi köpt ytterligare två hundar till kennel Nobhill, en hane samt en hona, båda av rasen pensilvani. De blev rechos blivande stammoder för två; N. Pleasure Is Mine. Dett inledningen till djup vänskap som ett betydande samarbete. Helene, Monica & Christina och fanns även N. Scarlet O'Hara. Helene.

– Monica och Christina är f

Tidningsurklipp från reportaget i Hundsport efter att vi vunnit Årets Uppfödare. Så stolta vi var när vi sprang in tillsammans med Flora & Malin och tog emot priset som bland annat bestod av en resecheck på 15.000:- De pengarna användes till en resa till Crufts några månader senare dit vi bjöd Carro & Bodil. Jag läser bland annat i reportaget vad David sa vad hans uppgift i kenneln....jo, det var "att göra allt det som Helene inte hinner eller redan gör"...

Det blev dags för vår superstjärna Diva (CH Barecho Zuper Diva) att få valpar. Hon parades första gången med den norska importen CH Inu-Goya Salutation, vi valde honom till stor del pga hans mycket vackra mor - se foto nedan:

NOUCH NOV-95 NORDV-98 Inu-Goya Lady'Sings The Blues "Sonja" (e. Whisborne Devil In Disguise u. Inu-Goya Proclamation)

I denna enda verkliga kull man kan säga att Diva fick valde vi att spara tiken **SEU(u)CH Barecho Later Diva "Lea" (e. Inu-Goya Salutation u. Barecho Zuper Diva)**. Lea fick fyra kullar hos oss. Hörde att en del tyckte det var ett konstigt namn hon hade i stamtavlan, men få förstod att namnet egentligen skulle tänkas tvärtom - dvs. divalater. Lea var en rejäl tik, både höjdmässigt samt vad det gällde kroppslängden. Vi brukade skoja här hemma att hon mötte sig själv, nos mot svans, om hon gick runt ett stort träd vi hade. När Lea var i sex-års åldern flyttade hon till en arbetskamrat till mig av den anledningen att hon inte gick ihop med Kylie. I en flock händer det tyvärr såna saker... Det var inga problem med någon av dem med någon annan hund, men de gick hela tiden och tittade snett på varandra här hemma.

Sånt är ju ohållbart i längden så hon fick leva sina sista år hos Inger istället där hon hade det hur bra som helst.

System SEVCH Barecho Lifetime Story "Tilda" (e. Inu-Goya Salutation u. Barecho Later Diva) flyttade till kennel Hi-Design där hon fick två kullar.

Många tankar ägnades åt vad Malin (CH Barecho Pretty Picture) skulle paras med, det som skulle bli hennes sista kull då vi inte tar fler än fyra kullar på våra tikar. Vi valde till slut norska hanhunden CH Inu-Goya Riverdance. En hane som var efter Fritz's farfar (CH Nimblewhit Flower Power) och den mycket vackra tiken som är på foto ovan, CH Inu-Goya Lady'Sings The Blues. Det helt osannolika hände, en av mina vänner som föder upp Golden Retriever hade en tik som skulle paras med en norsk hane och båda våra tikar började löpa så att de skulle paras samtidigt. Ingen hade vågat gissa på något sånt - men så blev det i alla fall. Så Lotta och jag drog till Norge i mars 2002 för att para våra tikar. Vi åkte först till Malins utvalde - en parning fick vi till där och sedan skulle Lottas tik paras på vägen hem. I snöstorm fick vi till en parning där också.. När vi satt och fikade efteråt berättade uppfödaren att hanen Lotta parat med blivit BIS på en SSRK-utställning. Det lustiga var att jag var själv på den utställningen och det var vår uppfödning som blivit BIS där och deras hund blev BIS-2. Nåja, jag sa förstås inget - ville ju inte göra nån generad, men jag skrattade allt åt det för mig själv. Ägaren till den hanhunden hade förstås ingen aning om vem jag var och det är ju inte så konstigt - men man ska passa sig lite vad man säger när andra hör på om man inte vet helt säkert vilka de är.

Till saken hör iaf att båda våra tikar gick tomma.... så så var det med den parnings-resan! Men, en trevlig resa hade vi iaf minns jag.

Dock kan man såhär i efterhand fundera på vad tillfälligheterna styr... Om det hade blivit valpar där hade aldrig Celine fötts och då hade vi inte haft Clådan och alla andra fina Celine-barn....

Någon månad senare föddes vår första kull efter Fritz (CH Barecho Fun For The Future). Han hade haft flera kullar hos andra uppfödare, men det här skulle bli vår första. Mamma till kullen var fodervärdstiken Meja (Barecho Drop Dead Beautiful).

Fritz var ju mycket vit i sin teckning, medan Meja var mycket brun. De flesta valpar var betydligt mer lik Meja i sin teckning än sin far. Nuförtiden tycker jag det vita verkar dominera mer - men förstås har vi säkert mer vitt i stamtavlorna nu. Inte för att det spelar någon roll, teckningen har jag aldrig brytt mig om... Tiken vi behöll hos en fodervärd ses på fotot ovan, **Barecho Make It Happen "Wilma"** (e. **Barecho Fun For The Future** u. **Barecho Drop Dead Beautiful**). Wilma fick en kull hos oss. Jag minns när Wilma ställdes ut första gången som valp, domaren dömde ut henne totalt för att hon hade en hörntand som gick lite upp i tandköttet. Det skulle aldrig rätta till sig sa han - men det gjorde det förstås. Just detta är ju tämligen vanligt på springervalpar och nästan alltid rättar det till sig när valpen byter till sina permanenta tänder. Det var ju tur det var till mig han sa det, man ska passa sig för att uttala sig om sådant man inte vet så mycket om...

När Fritz's syster Flora (CH Barecho Front Page Story) skulle paras första gången gick valet till svenskuppfödda men danskägda hanen Bobby (CH Trollängens Bobby Mc Gee). Han var kullbror till den kanske mer kända CH Trollängens Rebel Rouser. Bobby hade förutom flertalet BIR, även startat på jaktprov.

INTUCH NORDUCH Trollängens Bobby Mc Gee "Bobby" (e. Inu-Goya Jazzman u. Whisborne Spot On)

Mest känd från den kullen är nog **NORDUCH Barecho Name Of The Game "Hugo"** (e. **Trollängens Bobby Mc Gee** u. **Barecho Front Page Story**). Hugo blev far till en valpkull, född i Finland hos kennel New Design. En av döttrarna i den kullen, CH New Design's Not For Sale fick sedermera två kullar hos kennel High Score, bland annat tiken CH High Score Top-Model.

Under sommaren 2002 var vi på vår första Världsutställning. Det var ju inte så länge före detta som det blev möjligt att resa utomlands med hundar på ett enklare sätt igen så inte så konstigt kanske att vi inte åkt på dessa tidigare.

Men, det var verkligen en upplevelse och att åka på dessa vinnarutställningar rekommenderar jag absolut er andra att göra också.

WDS 2002 var i Amsterdam, domaren minns jag inte namnet på - men jag har för mig att han var från Spanien. Det här var alltså Fritz första Res-CACIB på en WDS (titeln går ju till den som får CACIB), det skulle komma flera.... Han blev slagen av olika hanar varje gång - men lyckades alltså bli tvåa om WW-titeln vid minst tre fillfällen. Vinnare här är CH Sieger's We Can Work It Out och tvåa alltså Fritz (CH Barecho Fun For The Future). Att döma av min min på fotot var jag inte speciellt nöjd med resultatet ;-)

Eftersom Malin gick tom vid förra parningen och nu var sju år var det hög tid att bestämma sig för vem som skulle få "äran" att bli far till hennes sista kull. Jag hade sett en ung hane i Danmark som jag gillade mycket, framförallt hade han en väldigt bra skulderplacering med en mjuk fin övergång hals-rygg, något som jag är väldigt svag för... Han var också halvbror med Fritz så detta skulle bli en lite liknande kombination som gav Fritz och hans fina syskon. Efter funderande hit och dit blev det iaf till slut bestämt att Malin skulle paras med Simon (som förresten måste vara ett av de vanligare namnen på Springer-hanar...).

DKUCH KBHV-03-04 Sieger's Good Vibration "Simon" (e. Whisborne Angus Og u. Sieger's Wagtail). Som synes på kortet var han lite väl mycket vinklad bak kanske - men med tanke på att Malin själv var lite knapp i vinklarna kändes det inte direkt oroande.

Tio valpar blev det i kullen och vi hade bestämt oss att spara både en hanhund och en tik ur kullen.

Vi hade väldigt svårt att välja hanhund minns jag. Flera som var väldigt lika varandra och ingen som stack ut som mycket bättre än de andra. Till slut valde vi dock **Barecho OK By Me "Cooper"** (e. **Sieger's Good Vibration** u. **Barecho Pretty Picture**). Han fick några Cert på utställning, men var nog i minsta laget för att vara hanhund. Cooper blev far till två valpkullar.

Men att välja tikvalp var desto enklare. **NORDUCH Barecho One Vision "Celine"** (e. **Sieger's Good Vibration** u. **Barecho Pretty Picture**) stod ut som den självklara stjärnan i kullen väldigt tidigt.

Celine blev BIS-valp på tre SKK-utställningar, hon hade ett fantastiskt steg där hon nästintill flög fram utan att nudda marken. Sedan hade hon också ett supervackert huvud med mörka, fina ögon. Det som var mindre bra på henne var att hon skulle varit en aning högre på benen - men man får inte allt, så är det ju...

Lika fin var hon från detta håll och just på detta foto tycker jag att hon är så otroligt lik sin dotter Clådan (CH Barecho Quest For Success)...

Hennes allra största vinst var när hon blev BIS på SKK:s utställning i Växjö 2004. På samma utställning fick hon också sitt championat eftersom hon just fyllt två år.

Vi hade också förmånen att få låna fina tiken **SEU(u)CH Barecho Open Your Heart "Olivia"** (e. **Sieger's Good Vibration** u. **Barecho Pretty Picture**) för en valpkull hos oss.

Sommaren 2002 var min mor till Australien där hon bl.a dömde en Springerklubbs utställning.

Där dömde hon denna klass (intermediate, hanhundar). Vinnaren av klassen var en hane som tilltalade henne mycket - nämligen CH Fraelighte Full Frontal "Raptor". Vi tyckte också han såg fin ut och han verkade också mycket trevlig i sitt temperament. Hans stamtavla tilltalade oss också och tänk, vi hade sån tur att vi fick låna hit honom för ett år! Det låter så himla enkelt att låna hundar hit och dit - men i själva verket är det ju "hjärtskärande"... Både för ägaren och för oss när vi skulle skicka tillbaka honom. Den som brydde sig allra minst var nog Raptor själv tror jag.

Så i oktober 2002 kom **SEU(u)CH AUGRANDCH SEV-03 Fraelighte Full Frontal "Raptor"** (e. Cleavehill Bob Sleigh u. Fraelighte For Play) hem till oss för att stanna under ett år.

Han hade inte så lätt i utställningsringen eftersom han fick tävla mot både Fritz och Diva för det mesta. Han knep dock åt sig flertalet BIR och även flera BIG-vinster på SKK. På fotot vann han gruppen på Svensk Vinnarutställning 2003. Här i Sverige blev han far till 12 kullar, varav vi hade 6 kullar. Så här i efterhand var det nog så att flera av valparna inte blev exteriört vad vi hade hoppats på - men så var det ju väldigt nya linjer och ren utavel. Dock var avkommorna trevliga och det var förstås det allra viktigaste.

En av hans avkommor som vi använde vidare i aveln var dottern **Barecho Queen Bee "Tosca"** (e. **Fraelighte Full Frontal** u. **Barecho Friend To Friend**). Tosca fick en kull hos oss, och när hon hade den kullen hände något extraordinärt. Jag fick ett samtal en morgon från en förtvivlad uppfödare i Gävle. Hon födde upp riesenschnauzer och hade en kull valpar som var 3 dygn gamla. Deras mor hade dött i sömnen och nu stod hon med valpar som var moderlösa.... De hade provat att lägga till dom hos en tik av annan ras, men det hade inte fungerat. Trodde jag att det skulle fungera hos oss? Jag var lite tveksam först, Toscas valpar var fem veckor gamla då - men jag sa att vi kan absolut försöka.

Och såklart tog hon hand om dem också utöver sina egna valpar - finaste älskade Tosca räddade livet på fyra riesen-valpar.

I nästa kull vi hade efter Raptor är det tiken **INTUCH PLCH PLJCH Barecho Rare Diamond "Rhonda"** (e. **Fraelighte Full Frontal** u. **Barecho Front Page Story**) som är den som gått mest i avel. Hon såldes till Polen till kennel Tiamant och ligger bakom flera av de polska springers vi ser i ringarna idag.

Tiken NOUCH Barecho Six Feet Under "Sara" (e. Fraelighte Full Frontal u. Barecho Angel Of Mine) såldes till Norge. Som jag minns det gick hon aldrig i avel tyvärr.

Hanen **DKUCH NORDJV-04 Barecho Takes It All "Tommy"** (e. **Fraelighte Full Frontal** u. **Barecho Later Diva**) såldes till Danmark där han blev far till några kullar. Tankarna fanns hos mig att använda honom själv, men tyvärr blev det aldrig av 😞 .

En av bröderna flyttade till Ryssland, RUCH RUJCH Barecho Time Will Tell "Tibald" (e. Fraelighte Full Frontal u. Barecho Later Diva). Han har fått flera kullar efter sig där.

INTUCH CRJCH SLCH CRVETCH Barecho Touch-And-Go "Tim" (e. Fraelighte Full Frontal u. Barecho Later Diva) flyttade istället till Kroatien där han haft stora framgångar på utställningar och även lämnat flera kullar efter sig.

Tiken Barecho Under My Skin "Ulrika" (e. Fraelighte Full Frontal u. Barecho Kisses Of Fire) såldes till kennel Sibborps där hon blev mor till en kull.

Vi tog även en parningsvalp efter Raptor - nämligen svart/vita Rowntree XLNT Choice For Barecho "Selma" (e. Fraelighte Full Frontal u. Rowntree In My Mind). Selma var tyvärr lite lågställd - men hon hade helt otroliga rörelser. Selma fick två kullar hos oss.

I slutet av 2003 köpte vi två för oss mycket viktiga hundar i vår framtida avel.... ni anar nog vilka de var, de sötaste syskonen som nånsin hoppat ur en bur på Arlanda...

Här kommer en hel del text om Kylie (CH Wongan Romanza At Barecho) och Lleyton (CH Wongan Kadenza). De har varit viktiga grundstenar i vår uppfödning så ni får "stå ut" med att läsa mycket om dem.

Under hela 90-talet samt i början av 2000-talet togs det in en hel del importörer i rasen till Sverige. Ja, det har förstås skett både före och efter den perioden, men ett tag kändes det nästan som om varje uppfödare skulle ha minst en import hemma just då. Jag hade varit till Crufts vid flera tillfällen samt självklart tittat runt på hemsidor över hela världen i letande efter nytt blod även jag. Men, det var inte så lätt att hitta något som jag kände direkt att jag ville ha. Jag tyckte jag hade en hel del bra hundar själv och ville inte "förstöra" det jag hade på något sätt. Inte så att det inte var något som "dög" åt mina hundar - nej, man ska ju också få en känsla av att linjerna passar ihop så att säga.

Efter att vi hade lånat hem Raptor vändes mina blickar en hel del till Australien och jag hade sett ett foto på en tik jag gillade mycket - nämligen CH Wongan Dynasty.

CH Wongan Dynasty "Valerie" (Clanach Wrath O'Khan - Wongan Inheritance)

Hon var av en typ som tilltalade mig mycket - feminin och välbyggd, väldigt balanserad helt igenom såg hon ut att vara. Så jag tog kontakt med kennel Wongan och berättade att jag var intresserad av att köpa en hanvalp om de kunde tänka sig att sälja en valp till Sverige. Jag fick jättetrevligt svar tillbaka och hon mindes min mor sedan hon varit där och dömt några år tidigare. De väntade en kull så jag ställde mig på väntlistan där - den tiken gick dessvärre tom och Stephanie undrade om jag kunde tänka mig en valp ur deras nästa kull istället. En kull efter den supervackra tiken CH Wongan Amazing Grace "Grace". OM jag kunde!!! Blev förstås jätteglad då just Grace var en av de hundar jag imponerats av från denna kennel. Att hon dessutom skulle paras med CH Azucroft On The Prowl "Winston" gjorde inte saken sämre. Jag hade sett flera avkommor efter honom som jag tyckte såg väldigt fina ut.

CH Wongan Amazing Grace "Grace" (Fairsky Clacton On Sea - Wongan Secret Sensation)

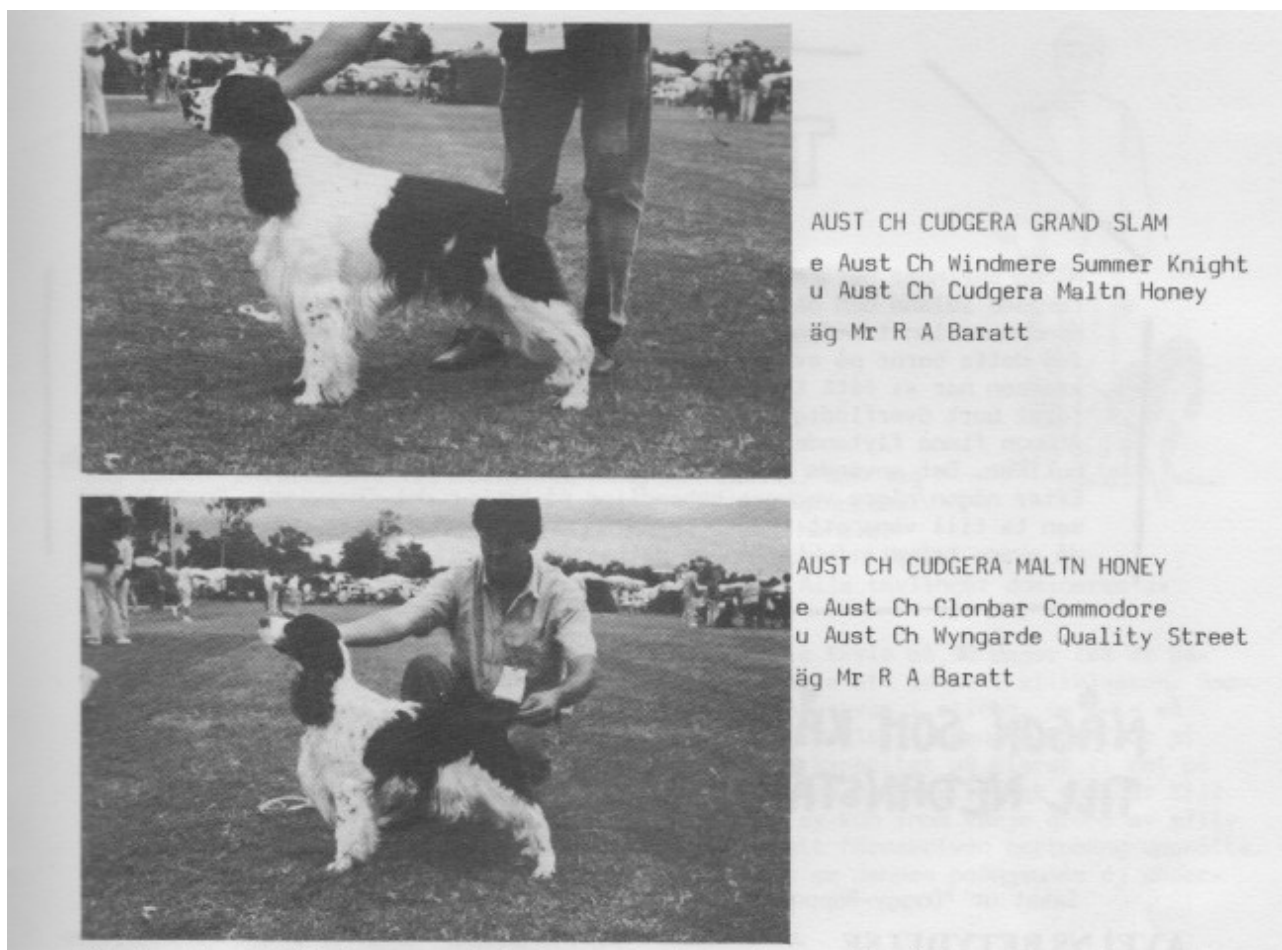

CH Azucroft On The Prowl "Winston" (Fraelighte Field O'Dreams - Cudgera Flare N'Pazzez)

Huvudbild på Winston. Jag måste bara ha med det fotot för det är så otroligt mycket Lleyton fått från sin far vad det gäller huvud och uttryck.

Jag mindes att jag läst något om Cudgera-hundar i ett gammalt nummer av ST där Christina Daniels (Mistily's) skrivit om hundar i Australien, närmare bestämt ST 2/88.

Dessa hundar fanns båda bakom Azucroft On The Prowl så det var extra intressant att läsa om dom förstås och se foton av dem också. Tur jag har hela källaren full av gamla hundtidningar.

Såå under tiden fram till valparna skulle födas läste jag förstås på det mesta om hundarna i stamtavlan, skrev upp stamtavlan på kullen i typ 8 led.... Ja, att säga att jag var förväntansfull var väl typ "understatement of the year"....

När vi är på väg till en utställning i Norge i augusti 2003 ringer David och berättar att vi fått mail, valparna var födda!! Om jag minns rätt så var det 5 hanar och 3 tikar som föddes i kullen. Vi hade ju bokat en hanvalp, men vi hade mer och mer funderat över hur jobbigt det skulle bli för en valp att flyga så långt själv. Därför frågade vi om vi kunde få köpa en tikvalp också? Tror Stephanie hade tänkte lite lika för hon sa att vi självklart fick köpa en tik också så de kunde resa ihop.

När vi skulle börja välja valp bestämde vi oss direkt för denna tik - dvs. Kylie. Hon var precis vad jag ville ha - balanserad och med bra proportioner.

Ett fantastiskt sött huvud hane hon också - så det var aldrig någon tvekan från vår sida att hon var tiken vi ville ha!

När det gällde hanhund var det desto svårare att välja, fanns flera fina att välja mellan. Jag hade en favorit som jag minns var väldigt kort och grov - tyngre helt och hållet än Lleyton.

Men Stephanie tyckte Lleyton var den mest lovande och efter att jag sett videosnuttar på dem röra sig var jag övertygad om att det var honom vi ville ha.

Lleyton var lite längre än Kylie i kroppen, men längden låg i bröstkorgen och inte i länden lyckligtvis.

Sen var det någon månads väntan innan de anlände till Sverige. Det var precis i den här tiden på året de landade - i slutet av november. Carro och en kompis till henne följde med ner till Arlanda och jaaa, sånt pirr jag hade i magen på vägen dit - det går knappt att förklara. David och jag har det jämnt fördelat vad det gäller att åka till Arlanda i valp/hund-ärenden. Jag hämtar och han lämnar - ni förstår säkert varför...

Så när vi kommer dit får vi veta att de landat - men vi får vänta en bra stund innan vi får träffa dem eftersom de ska besiktigas av länsveterinären samt att alla deras papper ska gås igenom (en bunt på typ 15 papper per hund...). Sedan kör de ut buren de satt tillbaka dem i med en truck....

... och där i buren sitter två livliga, ursöta valpar som bara vill ut och få hälsa på oss.

Dom var så otroligt fina - de var ännu finare i verkligheten än på bilderna och känslan som infann sig när de kommit fram välbehållna, pigga och glada var såå skön... De var hungriga förstås så efter lite mat och rastning bar det av hemåt för dem, äntligen!

Hemma var det en hel del snö - de var lite skeptiska till en början, men de fann sig snart och lekte sedan för fullt i snön. Vi var så otroligt glada att vi köpte två stycken - jag tror den trygghet de fann hos varandra under resan har format dem mycket till de harmoniska individer de varit sedan under resten av sina liv. Jag blir alltid så otroligt rörd när jag tänker på att de nu är snart 11,5 år gamla och har levt hela sina liv tillsammans.

Efter bad och klippning såg Lleyton ut såhär, 3 mån. gammal.

Och så Kylie, 3 mån. gammal.

De vann en hel del som valpar, mest Lleyton till en början men när de började närma sig junior-åldern var det Kylies tur att vinna över honom.

Som t.ex här från SKK:s utställning i Västerås april-04 när hon blev BIS-valp med bästaste Carro som handler.

En månad senare ungefär blev hon BIR och BIS på SSRK:s utställning i Hasslarp, endast 9 månader gammal.

Många vinster har det blivit för dem båda under årens lopp - här blev Kylie BIS på SSRK:s utställning i Strömsholm...

Här är Kylie på WDS i Stockholm 2008, hon fick Res-CACIB där så ett snäpp från WW-titeln. Hon och Lleyton har ju annars haft svårt att tävla om så många vinnartitlar med tanke på att de har kuperade svansar, är ju inte så många länder man får tävla med dom i då.

Kylie har varit otroligt viktig för vår uppfödning - hon har fått fyra kullar här och de kullarna har verkligen varit bra. Hon är mor bland annat till välkända CH Barecho Hold Your Horses at Peasblossom "Seamus" samt CH Barecho Poetry In Motion "Pärlan", CH Barecho Zuper Playmaker "Messi" och CH Barecho Devil Wears Prada "Miranda". Men mer om de hundarna och dess syskon längre fram. Kylie har lämnat bra proportioner, bra rörelser och bra överlinjer. På den negativa sidan har hon lämnat en del runda ögon som hon har själv - men helt klart har hon lämnat så otroligt mycket positivt att hon för mig är den näst viktigaste tiken i vår kennels historia. Jag är så tacksam till Stephanie och David för att vi fick köpa henne och Lleyton.

Temperamentsmässigt har hon varit guld värd att ha i en flock. Hon har varit bestämd och tydlig till de andra vad som är tillåtet och inte, men aldrig våldsam eller aggressiv. Hon har bara genom sitt sätt att vara visat att hon bestämmer, men utan att utöva något slags våld. Hon kan försvara sig, absolut - när hon slogs med Lea var det inte trevligt alls.... Men sedan Lea flyttade härifrån och det aldrig var någon som ifrågasatte hennes auktoritet har flocken varit otroligt lugn och harmonisk. Hon har fostrat sina valpar på ett mycket kärleksfullt sätt - de som säger att hundmammor fostrar sina valpar hårt tror jag inte har granskat ESS iaf. Mina tikar behandlar sina valpar på bästa sätt - jaaa, rentav lite "curlingmammor" skulle jag säga. På fotot ovan är Kylie hos kennel Windcraft där hon agerar "extramamma" till en kull valpar som förlorat sin mamma.

Lleyton som BIS-valp på SSRK:s utställning i Köping, januari 2004.

10 månader gammal är Lleyton på detta foto. Otroligt väl ihopkommen och balanserad - första Certet kom på hans första officiella utställning, precis 9 månader gammal.

Hans allra största vinst var när han blev BIS på SKK:s utställning i Alfta 2005.

Här blev Lleyton BIS på SSRK:s utställning i Almare Stäket. Lleyton har otroligt mycket päls - mer än vad som faktiskt är snyggt tycker jag. Jag har oftast klippt upp pälsen under magen på honom - men då försökt att göra det utan att han ser klippt ut, inte så lätt alla gånger, men det går.

Lleytons huvud som unghund. Det var en del som tyckte att han inte var maskulin nog. För mig var det aldrig någon tvekan om hans könsprägel. Däremot kunde han haft lite mer läpp kanske - men det är inte alltid så lätt att ha lagomt med läpp utan att ha för mycket halsskinn. Mörka, mandelformade ögon har han och det har han nedärvt till sina barn. Flera av hans barn har också ärvt hans mycket rastypiska rörelseschema. På den negativa sidan har en del av avkommorna hans fått lite tunn benstomme, som han har själv, samt inte världens bästa pälskvalitet alla gånger. Vad det gäller hans temperament kan man nog säga att han är en rätt så godmodig herre. Inte så jätteintresserad av andra hundar, utan han har varit lite Ferdinand i hela sitt liv. Gått omkring och nosat och trivts med livet bara. Fortfarande ligger han ofta på rygg och rullar från sida till sida medan han har konstiga läten för sig - det är hans bästa mysstund det. Han har en hel del avkommor även hos andra uppfödare - många ansåg att vi inte skulle ha lånat ut honom så mycket som vi gjorde. Konstigt nog är det bara en under alla dessa år som frågat varför vi gjort det... Var väl roligare att prata om det bakom vår rygg kanske. Det är hemskt lätt att ha åsikter om vad andra ska göra när man aldrig varit i närheten av att vara i samma situation själv... Nåja, jag är glad åt att han gjort så mycket positivt för andra uppfödare så jag ångrar inte att vi gjorde det, även om vi beslöt att ta honom ur avel redan när han var i 6-7 års åldern då vi helt enkelt ansåg att det fanns gott om barn till honom att använda istället.

Våren 2004 hämtade vi hem en till parningsvalp från kennel Rowntree. Denna gång **Rowntree Eyecatcher At Barecho "Bettan" (Barecho Fun For The Future - Mompesson Sweet Liberty)**. Bettan placerades ut till en fodervärd så småningom och hon fick två kullar hos oss.

Som ni kanske minns köpte vi en valp från kennel Trollängen efter tiken CH Trollängens Piece By Piece "Sissel". Eftersom hon tyvärr fick höftledsfel skulle vi få ta en kull på Sissel istället. Hon parades med Fritz och blev rejält dräktig, tyvärr aborterade hon en del av fostren plus att det föddes flera dödfödda. Varför vet vi inte riktigt, men lyckligtvis var det i alla fall en tik som överlevde.

SEU(u)CH NOUCH NOV-06 Barecho Worth Waitin' For "Mandy" (Barecho Fun For The Future - Trollängens Piece By Piece).

Mandy blev bland annat Årets Junior (Springerklubben), samt NOV-06 när vi hade med oss henne till Norge på utställning. Hon bodde annars hos en fodervärd. Första kullen fick Mandy hos sin fodervärd, sedan fick hon också två kullar hos oss.

När så Fritz-dottern Wilma skulle paras gick valet till den engelska importen Cleavehill Lloyd's Spirit "Tom". Han var också far till kullen som föddes därefter.

Cleavehill Lloyd's Spirit "Tom" (Cleavehill Loyal Spirit - Cleavehill Wizadora).
Jag hade alltid beundrat Cleavehill-hundarna så det kändes roligt att få använda en från den kenneln.

Vi exporterade CH Barecho X-treme Power "Joey" (Cleavehill Lloyd's Spirit - Barecho Make It Happen) till kennel L'Isola Che Non C'e L'Is i Italien där han blivit far till flertalet kullar.

Systemn CH Barecho X-tra-X-tra "Flammy" (Cleavehill Lloyd's Spirit - Barecho Make It Happen) exporterades istället till Ryssland, till kennel Springchase där hon blivit mor till två kullar.

Så skulle vi para Lea (CH Barecho Later Diva) för hennes andra kull. Vi var ju verkligen supernöjda med Fritz och många av hans avkommor, så varför gå över ån för vatten? Alltså parades hon med Fritz i den kull som jag anser vara hennes bästa kull. Inavelsgraden låg på 7,8 % här - men då jag kände väl till de flesta hundar i stamtavlan oroade det inte mig.

Den klart mest lysande stjärna i denna kull var **C.I.B NORDCH DKUCH NOVCH SEVCH WW-08 FIV-08 Barecho Zimply Zuper "Loke" (Barecho Fun For The Future - Barecho Later Diva)**. Vi behöll honom som valp, minns än hur jag tidigt såg hans fina framsteg och att han var mycket lik sin far som valp. På fotot ovan är det Stephanie Rickard (Wongan) som ställer upp honom. Loke kom lite i skymundan här hemma med tanke på att vi både hade Fritz och Lleyton att ställa ut. Så när han var ca två år sålde vi honom till kennel Winton i Norge. Vi lämnade honom på en utställning och jag minns än idag hur jag försökte hålla mig från att gråta i bilen på vägen hem - men när låten "Goodbye my lover" med James Blunt spelades gick det inte längre... Än idag kan jag inte lyssna på den låten utan att tänka på älskade Loke.

Med sin nya ägare vann han en hel del, här ses han på WDS i Stockholm 2008 när han blev WW-08 - såå spännande det var att följa från ringside som nervös uppfödare...

Han blev också BIS på Norsk Spaniel Klub's huvudställning - dock är jag osäker på om just detta foto är från den gången.

Han var duktig på annat också som ni ser.

Tyvärr satte en skada i ett ben stopp för hans utställningskarriär när han var i 6-års åldern. Han har lämnat en hel del fina avkommor hos andra uppfödare - dock fick jag aldrig någon kull efter honom själv vilket jag verkligen kan sörja. En av hans mest kända avkommor är tiken på fotot nedan:

SEU(u)CH Cloette's Sweet Almond "Majken" (Barecho Zimply Zuper - Cloette's Hot Stuff). En mycket välgående och vinstrik tik som i sin tur lämnade en kull hos kennel Cloette's.

Då var det dags för oss att börja med alfabetet för en tredje gång. Det här var alltså i början av 2005. Det finns en del som talar i negativa ordalag om de som föder upp många kullar, dvs. säkert finns det en del som tycker vi fött upp mer än vi borde ha gjort. Ibland ser man annonser där det står "liten kennel i hemmiljö" eller "uppfödda i hemmiljö" osv - och då som något extraordinärt och positivt. Jag tror, och hoppas, att de allra flesta valpar föds upp i hemmiljö! Därmed inte sagt att de måste vara i köket eller där det är mest rörelse hela tiden. Nej, en trygg och stimulerande miljö med en uppfödare som ger dem både kärlek och omvårdnad - det tror jag är det väsentligaste för en valp. Och om den uppfödaren har en kull vart fjärde år eller har fyra kullar om året, ja det tycker jag inte har med saken att göra. Lämplighet som uppfödare och seriositet handlar om något helt annat än antal kullar...

Något som också verkar vara allmänt vedertaget i hunduppfödningssammanhang är att man inte får anses behöva få in pengar till sin uppfödning. Nej, det värsta man kan säga om någon är att den föder upp för att tjäna pengar! Okej, om syftet med kullen endast är för att tjäna pengar så håller jag med fullständigt - då är fokus helt fel. Men, även vi uppfödare måste faktiskt få in pengar för att kunna försörja hundarna. Alla är inte födda till miljonärer direkt... Jag känner inte till någon hunduppfödare som blivit rik på sin hunduppfödning - och då känner jag ändå en hel del. Nej, man håller på med detta för att man brinner för det - för att det är en livsstil och för att det ger så oerhört mycket tillbaka, det är mycket mer värt - iaf för mig, än mycket annat som andra kan tycka är viktigt i livet.

Jag är också av den uppfattningen att för att kunna sålla bland avelshundar måste man ha ett stort material att välja mellan. Likaså om man drabbas av något som är katastrof avelsmässigt så måste man ha "råd" att ta ur en del hundar ur avel. Inte känna att jag har inget annat så jag använder den ändå... Låter det konstigt? En del kanske tycker det, men för mig har det varit naturligt att föda upp i ganska så stor mängd - där varje kull är lika viktig och har sitt syfte för att sedan kunna sålla av de valpar som fötts. Att kunna känna här bör inte någon användas i avel osv, eller det här var en kanonbra kull i flera avseenden. Ibland kan det ju handla om en individ som kanske inte håller hälsomässigt eller temperamentsmässigt, då ska jag kunna säga att den tas ur avel och jag har då andra som jag kan använda istället. Det här är hur jag har tänkt - därmed inte sagt att de som tänker annorlunda har fel, i hundsporten är respekt ett mycket viktigt ord. Vi måste ha respekt för att vi tänker olika och vill olika saker.

Så till kullen som blev vår tredje A-kull. Det var fodervärdstiken Alice (Barecho Kisses Of Fire) som skulle paras och valet gick till engelska importen Joe (CH Mompesson Prince Charming).

I denna kull tog min mor Margareta hem **Barecho Almost Perfect "Hilmer"** (**Mompesson Prince Charming - Barecho Kisses Of Fire**) till sig. Han blev far till 9 kullar, en av kullarna hade vi själva men där har ingen gått vidare i avel.

Den mest kända av Hilmers barn är nog tiken **Rowntree Sweet Harmony "Sweety"** (**Barecho Almost Perfect - Rowntree Romantic Review**).

Hennes mor är dotter till Fritz (CH Barecho Fun For The Future). Sweety exporterades till Polen, till kennel Three Ponds Valley där hon haft flertalet kullar.

Bara några dagar efter att A-kullen föddes fick vi nästa kull. Det var Diva (CH Barecho Zuper Diva) som skulle få sin tredje kull - det som också skulle bli hennes sista. Diva fick bara en valp i sin andra kull och hade haft svårt att bli dräktig, så denna gång parades hon många gånger (till hennes stora lycka...) och vi konstaterade att hon var dräktig. Vi gissade nog på en fyra valpar iaf - men tyvärr var det bara två valpar, två riktigt stora valpar varav den ena föddes med tarmarna utanpå... Första gången jag såg något sådant och det var så otroligt sorgligt. Valpen var hur pigg och livskraftig som helst, men såklart var den tvungen att avlivas... Carro och jag grät ihop under tiden vi väntade på att David skulle komma hem från jobbet för att hjälpa oss. Under tiden vi väntade hade jag den i knäet - ville iaf att den skulle ha det bra de få timmar den skulle få leva.... Så då stod vi med en ensam valp igen - det hade ju inte varit så lyckat de andra gångerna så det kändes inte så roligt. Som tur var hade vi den andra kullen och eftersom tikarna gick bra ihop så fick lilla Grynet som vi kallade valpen vara mycket med de andra valparna så att hon fick "syskon" att umgås med.

Barecho Beyond Belief "Grynet" (Wongan Kadenza - Barecho Zuper Diva).

Grynet var i minsta laget, men hade rörelser som få andra. Hon fick två kullar hos oss och en kull hos kennel Peasblossom i England.

GBSHCH Peasblossom Butterfly At Beresford "Rattan" (Trollängens Maximum Effect - Barecho Beyond Belief). Rattan är en mycket vacker och välbyggd tik. Varje gång Carro och jag är i England faller vi en tår när vi ser Rattan - vi ser båda så mycket av Diva i henne.

Lleytons (CH Wongan Kadenza) andra kull hos oss blev med Penny (CH Barecho I Did It Again) som mor, det är den kull vi har fått flest överlevande valpar ur - hela 11 stycken.

C.I.E NORDUCH SEVCH FIV-10 Barecho Class Action "Puh" (Wongan Kadenza - Barecho I Did It Again). Puh blev årets junior 2006, han användes en del i avel och vi hade även en kull själva efter honom. Puh hade ett jättebra bakställ - breda fina låar och med den bredd i korset jag vill ha. Han rörde sig också otroligt lätt och energibesparande. Hans huvud var dock inte det bästa - han var lite tunn i nospartiet och hade också rätt så ljusa ögon.

Vi fick som jag skrev tidigare låna Celines syster Olivia (CH Barecho Open Your Heart) för en kull. Hon parades då med en son till CH Meverly Mystery Maker, nämligen CH Lelica's Ticket To Ride.

Den mest lovande tiken ur kullen, **Barecho Destiny's Child "Doris"** (Lelica's Ticket To Ride - Barecho Open Your Heart) flyttade till kennel Obery's som valp. Där fick hon två kullar. På fotot ovan ses Doris till höger. Fotot är från SK:s Club Show i Högbo 2009 där hon blev bästa tik för Mrs Jan Wood (Ardencote). På fotot ses också till vänster Lleytons son CH High Score On-The-Move som blev BIR/BIS på nämnda utställning.

Tiken **Barecho Exquisite Model "Evita"** (Barecho Fun For The Future - Rowntree XLNT Choice For Barecho) var tiken vi behöll från kullen därefter. Hon placerades ut till en fodervärd när hon var ca 6 månader gammal. Hon fick sedermera en kull hos oss.

Systemn Barecho Elegant Touch "Ellie" (Barecho Fun For The Future - Rowntree XLNT Choice For Barecho) exporterades till Norge där hon fått en kull hos kennel Vårmyradronningen.

När det så var dags för Celine (CH Barecho One Vision) att paras föll valet på Lleyton. Jag var lite orolig att valparna skulle bli små eftersom ingen av dem är speciellt stora, men icke - det var bra storlek på alla i kullen. En del var kanske i elegantaste laget - men i stort tycker jag detta var en väldigt bra kull.

Den allra mest kända och inflytelserika från denna kull är **C.I.B NORDUCH FIUCH NOVCH SEVCH JWW-06 FIV-08 NORDVV-14 Barecho Fly Me To The Moon "Liza"** (Wongan Kadenza - Barecho One Vision). Liza flyttade till kennel Winton som valp och där har hon fått tre kullar, bland annat är hon mor till CH Winton Man On The Moon "Apollo", se foto nedan:

NOUCH Winton Man On The Moon "Apollo" (Westaway Funny Valentine - Barecho Fly Me To The Moon). Fotot är från NKK:s utställning i Trondheim där Apollo blev BIR, BIG och BIS.

Liza fick även en kull hos oss, mer om den längre fram.

En annan fin tik ur den kullen var **SEU(u)CH Barecho Flying Vision "Daphne"** (Wongan Kadenza - Barecho One Vision). Hon var mycket lik sin mormor Malin (CH Barecho Pretty Picture) i typ. Daphne fick en kull hos oss.

Hanen **Barecho For Real "Freddie"** (Wongan Kadenza - Barecho One Vision) behöll vi som valp här hemma. Han exporterades sedan till Australien.

NORDUCH Trollängens My Carnation "Elin" (Wongan Kadenza - Trollängens New Tricks) tog vi hem som parningsvalp från kennel Trollängen. Hon lånades sedemera ut till kennel Winton i Norge där hon fick stanna kvar livet ut. Elin fick två kullar hos oss och en kull hos kennel Winton.

Kring nyår årsskiftet 2005/2006 var jag nere i Småland för att para Tosca (Barecho Queen Bee) med Egon (CH Trollängens Maximum Effect). Sex tikar och en hanhund blev resultatet.

Den enda hanhunden i kullen var SEU(u)CH SEVCH Barecho Go For It "Gaston" (Trollängens Maximum Effect - Barecho Queen Bee). Han blev far till en kull hos kennel Key To Success.

Tiken Barecho Going For Gold "Ebba" (Trollängens Maximum Effect - Barecho Queen Bee) behöll vi här hemma först, men hon såldes sedan till kennel Backsidefarms där hon fått två kullar. Ebba har nu på ålderns höst fått 2 cert :-)

I början av 2006 fick jag ett mail från England, från ett par som var uppfödare av ESS och som hade sett vår hemsida och då blivit så förtjusta i våra hundar. Framförallt då Lleyton. De frågade om vi kunde tänka oss att låna ut honom till dem i England, men vi svarade att vi har alla våra hundar som familjehundar och det skulle vara alltför svårt att göra något dylikt. Vi har under årens lopp fått fler förfrågningar om att låna ut både Fritz och Lleyton - men jag har helt enkelt inte klarat av att göra det. Annars tycker jag att man ska försöka att hjälpa varandra som uppfödarkollegor - men såklart måste det kännas rätt i hjärtat också. Något måste i alla fall ha tilltalat mig i mailet och nu efter att jag lärt känna Jacky & Dave förstår jag att det var att de verkade ha sån genuin kärlek till sina hundar. Så även om jag svarade att jag nog inte kunde tänka mig att låna ut Lleyton så skrev jag att om de kom hem till oss så jag fick träffa dem och de fick träffa oss och våra hundar så kanske jag kunde tänka mig att låta honom komma till dem för en månad så att de kunde para med honom. Jag erbjöd dom också att få ta hem Gynet (Lleytons dotter Barecho Beyond Belief) parad här i Sverige med hanhund de valde själva, sedan att de hade henne kvar för att para henne på nästnasta lopp åt mig och att jag tog hem henne sedan.

Så ett besök planerades in i början av april 2006 - vid den tiden hade vi en kull valpar hemma efter Kylie (CH Wongan Romanza At Barecho) och Fritz (CH Barecho Fun For The Future). Endast tre valpar var födda och jag hade inte lovat bort någon av valparna då jag tänkt att behålla alla tre själv så länge.... Men hur det var så blev Jacky & Dave så förtjusta i både Kylie & Fritz samt i valparna som då var runt 3-4 veckor gamla att det slutade med att jag lovade dem en hanhund i kullen. Valpen/hunden skulle självklart stanna här rätt så länge då det på den tiden inte var tillåtet att ta in hundar yngre än 10 månader gamla från Sverige till England.

Det är förstås **GBSHCH NORDUCH SEV-09 Barecho Hold Your Horses At Peasblossom "Seamus"** (Barecho Fun For The Future - Wongan Romanza At Barecho) som jag pratar om. En fantastiskt fin hane som dessutom visat sig vara en riktigt bra avelshund också. Jag lånade hem honom hit två gånger när jag skulle para med honom själv och då passade några andra uppfödare på att använda honom också - sedan har han också lämnat en hel del kullar efter sig i England då framförallt.

Ett av mina stoltaste ögonblick som uppfödare. Seamus blir BIR och BIG-3 på Crufts 2012. Jag minns när jag satt med tårarna rinnandes nerför mina kinder på läktaren när jag såg honom bli BIG-3 på den utställning som var som en dröm bara att få åka till när jag var liten. Nu satt jag här och tittade på när en hund jag hade fött upp var med i finalen och dessutom blev placerad - till råga på allt i rasens ursprungsland, ja det var mäktigt vill jag lova!

Några månader sedan vinner han Best In Show på Southern Counties, en av de större all-breed-shows i England. Ja, Seamus är verkligen något extra.... och varje gång jag ser honom slås jag av hur vacker jag tycker han är - korten gör honom inte rättvisa tycker jag.

Vi behöll SEU(u)CH Barecho He's Got It All "Zola" (Barecho Fun For The Future - Wongan Romanza At Barecho) själv tillsammans med Carro som han bodde hos. Tyvärr hade Zola HD-grad C varför han aldrig användes i avel. På fotot från i somras vinner han BIS-veteran på SKK:s utställning i Svenstavik.

Tiken i kullen, SEU(u)CH Barecho High Hopes "Hope" (Barecho Fun For The Future - Wongan Romanza At Barecho) placerades hos Jill (Örnbergets kennel) som fodervärdshund. Hope fick två kullar hos oss.

Här är alla tre syskonen samlade på SKK:s utställning i Västerås, april 2008. Alla tre kunde bli champion denna dag och tyvärr kunde ju inte alla tre bli det, dock lyckades två - Zola och Hope :-). Seamus fick vänta till året därpå innan han fick det svenska championatet eftersom han åkte hem till England direkt efter denna utställning.

SEU(u)CH NOUCH Barecho Just A Striking Image "Eros" (Wongan Kadenza - Barecho Later Diva). Eros såldes till en cockeruppfödare som valp - han placerades sedan om då kennel Big Brazzel köpte honom. Eros var väldigt framgångsrik på utställning samt att han blev far till flertalet kullar.

Han blev BIG på flera SKK-utställningar, fotot här ovan är från SKK:s utställning i Ransäter där han vann grupp 8 för domare Kari Granaas-Hansen (Carillo). Han såldes sedan till Ryssland.

Vi fick låna finska tiken FIUCH Brooktree Flair For Style "Sissi" för en valpkull. Sissi var efter Fritz fina syster Fanny (CH Barecho Future Fashion). När vi skulle para Sissi var det meningen att hon skulle paras med hanen CH Mistily's Sky News - men han var inte så intresserad av henne varför det istället blev hans far CH Mompesson Sky View som blev far till denna kull.

Vi behöll tiken Barecho Keep The Dream "Katie" (Mompesson Sky View - Brooktree Flair For Style) hos en fodervärd. När vi så fick tillbaka henne från fodervärden hade vi en kull på henne innan hon placerades om. Hon fick också en kull hos sin nya ägare.

Hanhunden Barecho Keep It Stylish "David" (Mompesson Sky View - Brooktree Flair For Style) såldes till Kennel High Score som valp. Han var extremt lovande när han var liten - men blev tyvärr inte så bra exteriört som vi hade hoppats på. Så är det med valpar - man vet aldrig hur slutresultatet ska bli. Han levde dock sitt liv som trevlig familjehund istället - och det är ju nog så mycket värt det också.

När så Bettan (Rowntree Eyecatcher at Barecho) skulle paras första gången hade vi valt Lleyton-sonen Oskar (CH High Score On-The-Move) som far till hennes kull. Bettan bodde hos min fd svåger med familj som fodervärdshund i Örnköldsvik och när hon skulle paras lämnades hon till hanhunden för parning. Väl där så ville det sig inte bättre än att hon rymde.... Jag minns inte hur länge hon var borta, men det kändes som en evighet. De hon rymt ifrån såg henne då och då - men hon gick inte fram till dem. Varför kan man fråga sig - men ibland är de bara i dummaste laget våra kära hundar... Till slut kom då dottern i Bettans fodervärdsfamilj dit och lockade på henne - då kom hon fram och lät sig fångas. Det var en himla tur att allt gick bra - men en fasansfull upplevelse för oss alla inblandade var det verkligen...

Den enda tiken i kullen NLJCH Barecho Lots Of Love "Leyla" (High Score On-The-Move - Rowntree Eyecatcher at Barecho) såldes till kennel Loramar i Holland där hon blivit mor till en kull valpar.

Brorsan **DTCH Barecho Let The Music Play "Luca" (High Score On-The-Move - Rowntree Eyecatcher at Barecho)** flyttade inte så långt ifrån henne, han exporterades nämligen till kennel Vom Eschenweg i Tyskland där han blivit far till ett par kullar.

När vi skulle para Elin (CH Trollängens My Carnation) för första gången valde vi Fritz som far. Fem hanhundar och tre tikar blev det i kullen. Trots att Elin var tan-tecknad blev det ingen med tan i kullen eftersom Fritz inte bar på det anlaget. Det visste vi förstås sedan tidigare... Samtliga valpar i denna kull bar dock på tan-anlaget med tanke på att Elin var tan själv.

Vackra, nyblivna veteranen **C.I.E SEU(u)CH EECH DKUCH LVCH NORDVV-14 NOV-14 Barecho Most Wanted "Winston"** (Barecho Fun For The Future - Trollängens My Carnation) är född i denna kull. Han har blivit far till en valpkull hos kennel Searoads.

Brodern **SACH Barecho Making Waves "Markus"** (Barecho Fun For The Future - Trollängens My Carnation) flyttade till Sydafrika där han ställdes ut och var mycket framgångsrik i några år. Han röntgades först med mycket dåliga resultat - flera år senare röntgades han igen med mycket bättre resultat, myska kan man tycka...

Systemen SACH Barecho Me, myself and I "My" (Barecho Fun For The Future - Trollängens My Carnation) behöll vi som valp. Sedan sålde vi henne till Sydafrika - till samma ställe där hennes bror Markus bodde. Att vi sålde henne är ett av mina största misstag - något jag djupt ångrat många gånger sedan dess och något som hugger i hjärtat på mig varje gång jag tänker på henne...

En annan syster är Barecho Modern Art "Mocca" (Barecho Fun For The Future - Trollängens My Carnation). Hon flyttade till kennel Quality Design där hon fått en kull valpar.

Den tredje systemen, **Barecho Melody Of Fame "Fendi" (Barecho Fun For The Future - Trollängens My Carnation)** såldes på avbetalning till södra Sverige. Till en ung tjej som verkade hur trevlig som helst när hon var här. Någon månad efter att hon fått hem Fendi ringde det en kvinna som frågade mig om jag var medveten om att en av våra uppfödda hundar var till salu på blocket. Nej, det visste jag inte - så jag gick in och tittade och döm om min förvåning när jag upptäckte att det var Fendi det gällde! Inte ett ord hade tjejen sagt till oss om att hon inte kunde ha henne kvar - och inte hade hon betalat sin skuld till oss heller... Gissa om jag blev vansinnig! Men eftersom jag har en tendens att inte vara helt nyanserad då jag blir ledsen och sårad å mina hundars vägnar fick istället David ringa upp och fråga vad det var frågan om. Tjejen blev lite förskräckt när vi upptäckt detta och vi ville bara få Fendi därifrån då det inte alls lät som hon hade det bra nu.... Vi hade en valpköpare som bodde i närheten så jag ringde henne och frågade om hon kunde åka dit och hämta Fendi? Jo, det kunde hon och så kom vi överens med tjejen om att skriva över Fendi på oss igen.... Så lättad jag var när jag hörde från vår andra valpköpare att Fendi kommit därifrån och mädde efter omständigheterna väl. Sedan blev det så att Fendi stannade kvar hos valpköparen som hämtade henne, där hade hon det hur bra som helst lyckligtvis.

Det är så lätt att säga man aldrig ska sälja någon hund på avbetalning. Det sägs att har man inte pengar att köpa valpen/hunden för så har man inte råd att ta hand om den heller...

Men jag kan förstå att det är mycket pengar att lägga ut direkt när man köper en valp och att dela upp köpesumman kan göra det hela enklare. När det går såhär är det ju förstås inte så kul.... Och när man väl har skrivit på köpeavtalet äger man inte hunden längre - oavsett om de betalat eller ej. Skulden finns ju kvar ändå förstås - men man har ingen rätt att ta tillbaka hunden om inte den nya ägaren går med på det. Det gjorde ju tjejen i ovan nämnda fall som tur var - på henne lät det bara som hon ville bli av med hunden så fort som möjligt... I början var jag nog lite väl naiv och det är många gånger vi blivit lurade och valpköpare inte har betalat sin skuld till oss. De som tar priset ändå var väl i alla fall de som köpte ur en av våra första kullar, de köpte sin hane på avbetalning och vi fick väl den första insättningen pengar men aldrig något mer. De flyttade och hörde inte av sig och till slut gav vi väl upp. Några år senare ringer deras då vuxna dotter och undrar om hon kunde få köpa en på avbetalning, de var ju sååå nöjda med Chappe som han hette. Tror fan det, gratis var han ju också nästan! Behöver jag säga att det inte blev något mer köp från oss av den familjen...

Som sagt, då var vi framme vid 2007. Selma (Rowntree XLNT Choice For Barecho) skulle ha sin sista kull och hon parades denna gång med Puh (CH Barecho Class Action). Kullen bestod av endast två valpar, två rejält stora tikvalpar. Den första valpen föddes normalt, men sedan hade hon för svaga värkar vilket resulterade i ett kejsarsnitt. Faktiskt det enda kejsarsnitt vi haft på alla år (peppar, peppar ska man väl säga så att det inte kommer ett nu snart bara för det...). Det är ju alltid svårt att säga hur länge man ska vänta mellan när valparna föds innan man ska kontakta veterinär. Jag säger oftast att man ska titta på tiken, hur verkar hon? Är hon lugn mellan valpningarna och verkar tillfreds - ja, då är det oftast inte så bråttom. Självklart kan man inte vänta hur länge som helst.... Men som det står i många böcker - att man bara ska vänta 2-3 timmar mellan valparna, det tycker jag är för kort. Såklart lätt för mig att säga som valpat så många tikar och ESS är ju en ras som är lätt att para och som valpar lätt för det allra mesta, något vi verkligen ska värna om i rasen för att inte förlora! Men är man osäker under en valpning tycker jag man hellre ska ringa en van uppfödare än en veterinär i första hand.

När dessa valpar var i 6-veckorsåldern var vi i Australien så min mor som var här och var hundvakt ställde upp valparna för fotografering så jag fick se hur de utvecklade sig. Ser inte så tokigt ut eller hur? Där har jag lärt henne bra. På fotot är det alltså Ninja (CH Barecho Not Bad At All) som är 6 veckor gammal. Ninja var den tiken vi behöll själva ur den kullen.

PLCH Barecho Not Bad At All "Ninja" (CH Barecho Class Action - Rowntree XLNT Choice For Barecho)

På fotot blir Ninja BIS-valp på SKK:s utställning i Växjö nov-2007.

Ninja flyttade sedan till en cockeruppfödare här i Sverige vilken hon sedan kom tillbaka ifrån när hon var närmare två år gammal. En kort tid därefter flyttade hon till England, till kennel Peasblossom. Ninja var parade med Fritz (CH Barecho Fun For The Future) här när hon åkte så den kullen fick hon sedan född i England. Efter ett par år i England flyttade hon till Polen - där hon delägs med kennel Lordsett. Hon fick titeln PLCH där samt en kull föddes hos kennel Lordsett efter Messi (CH Barecho Zuper Playmaker).

Hon har det hur bra som helst där hon bor i Polen - det betvivlar jag inte, men det känns aldrig roligt när en hund får byta hem så många gånger....

Som sagt var vi i Australien i början av 2007, i hela tre veckor var vi där - det var jag, David, Jacob och Carro som åkte dit. Det är en resa ingen av oss kommer att glömma, helt fantastiskt var det och vi är evigt tacksamma till Stephanie & David (som vi bodde hos en vecka i Melbourne), Yvonne & Robert (som vi bodde en vecka hos i Sydney) och Rosey & Dean som vi avslutade semestern hos uppe i Rockhampton, Queensland. Anledningen till att vi åkte var att jag skulle döma en Springerklubbsutställning. Otroligt roligt var det - men samtidigt lite trist att det föregicks så mycket skitprat om vad jag skulle göra och inte göra vilket gjorde att flera inte anmälde. Många hade nog förutfattade meningar om vad jag skulle gilla och flera av de springers jag tycker ser väldigt fina ut på foton kom aldrig dit. Nåja, jag hade gott om fina hundar där ändå - men lite tråkigt att det ska vara på det sättet.... En kommentar jag fick när jag dömt färdigt var också den här; Men hur kunde du sätta upp den människan, han/hon är ju hemsk! Ehhh.... kommentarer överflödiga eller hur? Dock kommer man ju lite in på något som faktiskt håller på och förstör hela hundsporten kan jag tycka. Dvs. det som vi i Sverige kallar snördommeri, dvs. när domaren mer dömer människan som håller i snöret än hunden själv. Ingen domare skulle väl nånsin erkänna något sådant - ändå vet vi allihop att det förekommer. Det allra vanligaste som det talas om är ju att den domaren satt upp den för att de kände varandra. Men minst lika ofta sätts INTE någon upp därför att domaren inte tycker om den människan, eller någon har sagt att den inte har bra hundar osv.... Mycket trist och som sagt, något som håller på och förgör hela hundsporten om jag får säga min mening.

Som domare själv kan man ju inte göra så mycket annat än att döma precis som man tycker just den dagen - då somnar man också bra på kvällen efteråt, det är jag övertygad om. Och somnade gott det gjorde jag även efter att jag dömt i Sydney - visst, samma handler till både bästa hane och bästa tik, men de hundarna var just de som jag tyckte bäst om denna dag och då kunde jag ju knappast göra något annat.

BIR CH Wongan Air N Graces & BIM (hennes son) CH Fraelighte Phantom Menace.

En annan anledning till resan (och den hund som det sades att jag skulle sätta upp....) var CH Wongan High Flyer "Jet" som vi skulle titta på när vi var i Australien då jag sagt att jag var intresserad av att använda honom på vår Celine (CH Barecho One Vision). Jet var förstås inte anmäld till utställningen, det säger väl sig självt kan jag tycka... Inte heller var Raptor (CH Fraelighte Full Frontal) anmäld. Raptor hade ju bott hos oss några år före och visats av mig - det skulle ha känts helt fel om han hade ställts ut där... Lyckligtvis kände hans ägare precis lika!

AUGRANDCH SEU(u)CH SACH Wongan High Flyer "Jet" (CH Fraelighte Full Flight - CH Wongan Amazing Grace).

Eftersom vi gillade det vi såg hos Jet bestämdes det att vi skulle få låna hem honom till oss några månader för att kunna para ffa då Celine. Stort tack till hans ägare Rosie och Sarah Beaman för att han fick komma till oss under en period. Något år sedan flyttade Jet till Syd-Afrika och såvitt jag vet finns han kvar där än. Det kan tyckas onödigt att ta hem en halvbror till Kylie & Lleyton som vi redan hade hemma hos oss - men varje hund är ju sin egen individ och jag kände verkligen att just Jet var den som skulle passa Celine bäst. Och tja, jag vill inte säga vad var det jag sa.... Men det var ju i den kullen vår Claudia (CH Barecho Quest For Success) föddes...

Sommaren 2007 fick jag erbjudande att ta en till kull på Flora (CH Barecho Front Page Story), far till kullen blev Lleyton (CH Wongan Kadenza). Vi behöll en superfin tik ur den kullen, men eftersom vi i de två kullar som föddes härefter sparade tikar även där blev det att hon såldes senare. Eller ja såldes och såldes.... Hon skulle avbetalas men hon blev aldrig betald. Däremot såldes hon vidare utan att vi fick en krona för det... Vad ska man säga? Och det av en sk uppfödare själv. Näe, nog har vi blivit blåsta av en del människor under årens lopp - men en sak är säker, de får inte chansen att göra det mer än en gång...

Tiken var **Barecho Ozzie Story "Milda"** (CH Wongan Kadenza - CH Barecho Front Page Story) . Verkligt synd att vi inte hade henne kvar... På fotot blir hon BIS-2 valp på SSRK:s utställning i Umeå.

Då var det dags att para Kylie (CH Wongan Romanza At Barecho) igen. Jag hade sedan en tid tillbaka tänkt att jag ville använda den otroligt välgående hanen CH Mistily's Sky News och till Kylie tyckte jag han passade väldigt bra.

SEU(u)CH Mistily's Sky News "Woodie" (CH Mompesson Sky View - Mistily's Lovestory)

När vi åkte till Småland för att para Kylie fick vi inte till någon riktig parning där. Woodies ägare Christina var då så bussig att hon lät mig låna hem Woodie för att prova para dagen efter. Och jodå, här hemma blev det flera parningar som tur var.

I kullen föddes det två hanar och fyra tikar, vi behöll en hane och en tik kvar hemma själv och Christina (knl Mistily's) tog en tik som parningsvalp.

C.I.E CHCH SLCH Barecho Promised You A Miracle "Prinsen" (CH Mistily's Sky News - CH Wongan Romanza At Barecho) Prinsen var hanhunden vi behöll själva i den kullen, han flyttade så småningom till Schweiz där han blivit utställd en del. Han är väldigt välgående och har ett supertemperament - väldigt synd att han inte lämnat några avkommor efter sig.

C.I.E NORDUCH NORDV-10 Barecho Poetry In Motion "Pärulan" (CH Mistily's Sky News - CH Wongan Romanza At Barecho) var alltså tiken vi behöll. Hon har ju levt lite "i skuggan" av Claudia eftersom det bara skiljer knappt två månader mellan dem. Ändå har hon lyckats vinna en hel del och framförallt lämnat många fina avkommor i de fyra kullar hon haft hos oss. Pärulan har en otroligt stark överlinje och flytande, fria rörelser. Pälsen hennes är alltid rak och blank och det verkar hon ha nedärvt till flera av sina barn.

Barecho Push To Play "Platon" (CH Mistily's Sky News - CH Wongan Romanza At Barecho) flyttade till Syd-Afrika där han blivit far till flera valpkullar.

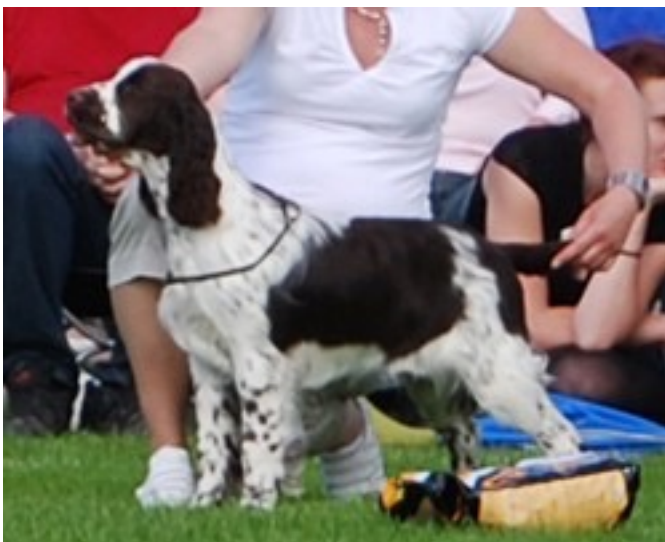
Kullen efter var alltså den kull där "berömda" Claudia (CH Barecho Quest For Success) föddes. Far var ovan nämnda Jet från Australien, hitflugen just för denna kull och mor den otroligt vackra Celine (CH Barecho One Vision). Det fanns en del farhågor hos vissa att valparna skulle bli små då föräldrarna inte är speciellt stora någon av dem. Men, det är bra storlek på samtliga i kullen tycker jag. Rejäl könsprägel blev det också på alla - tikarna är mycket feminina och hanhundarna blev rejält maskulina. Varför jag tyckte Celine och Jet passade ihop så bra kan jag inte riktigt förklara - men så är uppfödning till en stor del "fingertopps-känsla" och inte bara stamtavlor och vetenskap.

Det finns förstås massor av kort på **C.I.E NORDUCH FIJV-08 WW-11 SEV-14 Barecho Quest For Success (CH Wongan High Flyer - CH Barecho One Vision)**, men jag väljer just detta som vi tog på väg hem från Crufts förra året där hon blev bästa tik, en dag och utställning jag aldrig kommer att glömma. Mer finns här att läsa om Claudia - eller Clådan som vi kallar henne för det mesta: <http://barecho.bloggplatsen.se/2014/10/20/>

GBSHCH Barecho Qualified To Show With Peasblossom JW "Holly" (CH Wongan High Flyer - CH Barecho One Vision) bor i England på kennel Peasblossom. Där har hon haft två valpkullar. Vi är väldigt glada att vi har Hollys dotter Twiggy (Peasblossom Kashmir) som vi kan gå vidare på i aveln med tanke på att vi inte har något efter syster Claudia.

Barecho Quality Vision "Silvia" (CH Wongan High Flyer - CH Barecho One Vision) flyttade till kennel High Score som valp. Hon vann en hel del som valp, bland annat BIS-valp på SKK. På fotot är hon ca 6 mån tror jag. Hon har fått två valpkullar hos kennel High Score.

En annan av tikarna är **Barecho Quality Again "Quandy"** (CH Wongan High Flyer - CH Barecho One Vision). Tyvärr inte utställd så mycket, på fotot blir hon trea bästa tik på vår jubileumsutställning 2009.

Fler fina systrar finns det i kullen, här är **Barecho Queen Of The Night "Jarimba"** (CH Wongan High Flyer - CH Barecho One Vision). Knappt utställd heller, men fick sitt första CERT i april 2014. Hoppas på att hon ska få de andra två snart också!

Barecho Question Mark "Qaj" (CH Wongan High Flyer - CH Barecho One Vision). Qaj flyttade till Island där han blivit far till ett par valpkullar. Tyvärr dog han väldigt ung i sviterna av en lunginflammation.

SEU(u)CH Barecho Quite A Flyer "Fly" (CH Wongan High Flyer - CH Barecho One Vision). Fly har utvecklats sent och jag för min del tycker det är bättre än de som utvecklas tidigt och sedan blir för grova när de är i 3-4 års åldern. Vi hade hans första kull för 1,5 år sedan ungefär och efter det har han blivit far till flertalet valpkullar. Han har flera lovande barn efter sig men de är förstås fortfarande unga så svårt att säga än vad det blir av dem.

Jet parade en till av våra tikar innan han åkte tillbaka till Australien. Det var tiken Bettan (Rowntree Eyecatcher at Barecho) som han parade. Vi behöll ingen tik själv i den kullen (vi hade ju fullt upp hemma då med Milda, Pärlan och Claudia...).

Barecho Red Riding Hood "Rihanna" (CH Wongan High Flyer - Rowntree Eyecatcher at Barecho) flyttade till Ryssland, till kennel Spring Cheiz där hon haft en valpkull.

Här i Sverige var det tiken **SEU(u)CH Barecho Roses All Over "Thea" (CH Wongan High Flyer - CH Barecho One Vision)** som var den mest vinstrika med BIR och BIG-placering på SKK-utställning. En bror i denna kull, **NOVCH SEVCH Barecho Ready To Fly "Fido"** har varit väldigt framgångsrik på viltspårprov istället med många 1:a pris i Öppen klass :-)

Nu är vi framme vid 2008 och i början av året skulle Gynet (Barecho Beyond Belief) som befann sig i England paras för att sedan åka hem till Sverige igen. Valet av hanhund föll på GBSHCH Roandew Dez Diddit, en hanhund vi sett när vi varit på Crufts tidigare. Han tilltalade mig mycket framförallt för sin stramhet och sina rörelser.

GBSHCH Roandew Dez Diddit "Dez" (Graftonbury Navahoe at Dexbenella - Othamcourt Gamestress of Roandew)

Vi behöll en tik och en hanhund i kullen, men tyvärr blev de inte vad vi hoppats på varför de aldrig gick i avel. Kullen som sådan blev inte speciellt lyckad - många i kullen blev små och flera var lite veka i temperamentet. Inget som någon av föräldrarna visade, men ibland är det ju bara just den kombinationen som inte var bra. Detta var ju ren utavel och med såna kullar är det förstås mer osäkert vad det blir, många gånger blir resultatet bra men ibland blir det inte det man väntat sig och hoppats på.

Den enda som gått i avel i den kullen är **Barecho Turn Back Time "Meela"** (CH **Roandew Dez Diddit - Barecho Beyond Belief**). Meela såldes till kennel Foogel i Finland där jag tror hon fått två kullar.

Då det var dags för Diva-dottern Lea (CH Barecho Later Diva) att få sin fjärde och sista kull ville vi använda Seamus (CH Barecho Hold Your Horses at Peasblossom). Seamus ägare var så bussiga att vi fick låna hem Seamus några månader för att kunna para Lea samt för att ställa ut honom ett par gånger.

I kullen föddes en hanhund och fem tikar. Vi valde att behålla tiken **Barecho Unchained Melody "Molly"** (CH Barecho Hold Your Horses at Peasblossom - CH Barecho Later Diva) hos en fodervärd. Molly fick sedan två kullar hos oss. Flera av valparna exporterades utomlands i denna kull - bland annat sålde vi en tik till Canada. Det lät såååå bra så, hon skulle bli en gåva till dottern och hundarna de hade tidigare bodde som familjemedlemmar. Så jag sålde lilla Una, som hon hette då, och trodde hon skulle få det bra. Jag fick något år senare reda på att hon tagits om hand av en uppfödare då hon var i så dåligt skick. Hon hade fått sin första kull vid 9 månaders ålder.... stackarn. Det visade sig att hon hamnat hos någon valpfabrik, något som tyvärr är vanligt i USA och Canada. Una heter numera Zeta och hon bor nu hos den uppfödare som räddade henne, något som jag alltid kommer att vara uppfödaren tacksam för. Jag tror hon haft en kull där också, hos kennel Waternymph - men då under betydligt seriösare former förstås. Det kommer rätt så ofta förfrågningar från USA om valpar, speciellt när jag har valpar med tan-tecken. Jag har dock lärt mig min läxa av detta och kollar därför alltid av namnen på de som kontaktar mig för att se om det är seriösa uppfödare eller s.k "puppy-mills". Jag hade en förfrågan för inte så länge sedan från en uppfödare och när jag undrade hur hundarna bodde osv, svarade hon så stolt att de bodde så bra så. De sov utomhus allihopa i friska luften typ.... Eh.... inte riktigt vad jag vill att mina hundbarn ska ha som liv. När jag berättade att vi har alla våra boende med oss som familjemedlemmar, de sover i soffor och sängar och är med mig jämt i princip. Tja, då hörde hon inte av sig mer...

Barecho United Colours "Zeta" (CH Barecho Hold Your Horses at Peasblossom - CH Barecho Later Diva)

En kull planerade vi att ta efter tiken Evita (Barecho Exquisite Model), hanen vi valde blev CH Cloette's Jack Pot - ett barnbarn till vår egen CH Wongan Kadenza "Lleyton".

Den mest kända från den kullen är PLCH PLJCH Barecho Vild Is The Wind "Nika" (CH Cloette's Jack Pot - Barecho Exquisite Model). Nika exporterades till kennel Avendesora i Polen som valp och där har hon haft flertalet kullar.

När det var dags för oss att ta vår sista kull på Celine (CH Barecho One Vision) var det mycket tänkande hit och dit vilken hane vi skulle välja...

Jag är ju själv så otroligt förtjust i ovan nämnda Seamus (CH Barecho Hold Your Horses At Peasblossom) och den typ han representerar. Han har också lämnat många bra avkommor i mitt tycke. Valet föll därför till slut på honom. När så kullen föddes och det var sju hanar och en tik var jag väl inte så nöjd med själva fördelningen... Tiken behöll vi såklart samt att vi behöll en hanhund också, en hanvalp som jag hade så otroligt mycket hopp om.

Hanen vi behöll var **Barecho Want Some Fun "Lillis"** (CH Barecho Hold Your Horses at Peasblossom - CH Barecho One Vision). Superfin var han, han hade verkligen fått det bästa av sina föräldrar och påminde om dem så mycket.

Ni som sett hans storsyster Clådan (CH Barecho Quest For Success) röra sig vet att hon har otroliga rörelser, och precis lika hade han...

När jag så röntgade honom och veterinären sätter upp plåtarna ser jag direkt att det inte ser bra ut... Lyckas väl hålla mig skapligt under tiden jag är där, men i bilen därifrån blir jag så oerhört ledsen. Kan tyckas vara en "skitsak" men där försvann en stor del av lusten med detta. Han fick resultat D på höfterna och det har jag faktiskt inte kommit över än riktigt. Att vi sedan gav bort honom, trots att han stod mig så nära - ja, det gör ont än.... Jag vet att han har det väldigt bra där han bor nu, men han var så speciell för mig... Hade det varit idag hade han fått bo kvar - trots sina höfter. När jag åkte för att röntga Paco, som vi har hemma nu tänkte jag på detta med Lillis. Paco står mig också väldigt nära och jag sa till David när jag var på väg för att röntga Paco att även om han inte har bra höfter tänker jag behålla honom... Nu hade han ju bra höfter som tur var...

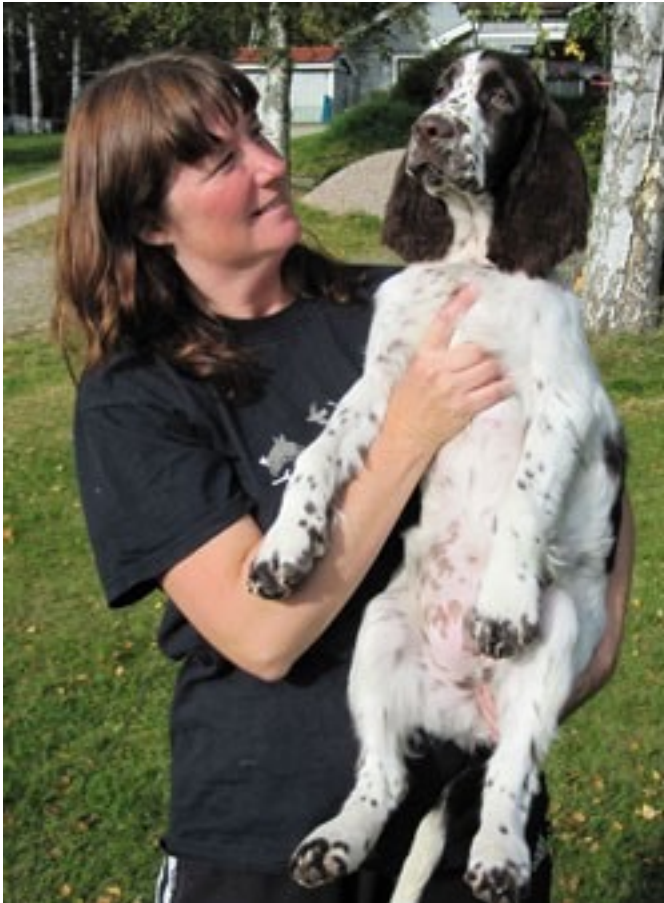
Vi behöll som sagt även tiken i kullen, **Barecho Wish I Was A Punkrock** "Sheila" (CH Barecho Hold Your Horses at Peasblossom - CH Barecho One Vision). Oturligt nog hade även hon HD - dock grad C, men var inte aktuellt att ta någon kull på henne heller förstås. Tyvärr var det dåliga resultat på höfterna överlag i denna kull. Sheila träffar jag på regelbundet så där känns det inte lika jobbigt att hon inte bor hos oss mer, men lika roligt är det varje gång vi träffas - och matte säger att hon på långt håll känner lukten av oss eller hör min röst.

SEU(u)CH Barecho Winning Streak "Watson" (CH Barecho Hold Your Horses at Peasblossom - CH Barecho One Vision) har även han dåliga höfter. Han har dock blivit far till en kull valpar hos sin ägare på kennel Sibborps, då genom en s.k "tjuvparning".

C.I.E NORDUCH HelsinkiV-13 NOV-13 Barecho Yackpot Every Time "Vegas" (CH Goldmoore's Call Me Spectacular - CH Barecho High Hopes) bor hos Jill Rhodin på kennel Örnbergets. Han har haft stora framgångar i utställningsringen, dock har han inte blivit far till någon valpkull ännu.

Brodern FIUCH Barecho Young At Heart "Torsti" (CH Goldmoore's Call Me Spectacular - CH Barecho High Hopes) är dock far till flera valpkullar i Finland.

Under våren 2009 köpte vi in en tik från kennel Sieger's i Danmark. Tyvärr blev hon inte vad vi hoppats på så några valpar fick hon aldrig hos oss, en mycket stor personlighet var hon dock Sanne-Panne.

Sieger's Scene Stealer "Sanne" (CH Trollängens Maximum Effect - CH Sieger's Extra Point)

Ibland ska man ha tur också, och det är verkligen tur med tanke på att man stöter på en hel del otur också som uppfödare...

Vi hade inte helt bestämt oss vilken hane vi skulle använda till Kylie (CH Wongan Romanza At Barecho) när hon skulle ha sin tredje kull. Några olika alternativ fanns, bland annat hade jag tittat på en hanhund i England som jag tyckte mycket om. Nu är det ju inte så enkelt att "bara" åka över till England och para - speciellt inte när jag hade ett jobb som inte alltid var så lätt att ta ledigt från. När så Kylie började löpa och jag pratade med min vän Carina och fick höra att en av deras tikar börjat löpa, samt att hon skulle köra över till England för att para den tiken - jaaa, då var jag inte sen att fråga om hon kunde tänka sig att ta med Kylie och para henne också? Det kunde hon göra - något jag kommer att vara evigt tacksam för. Det var inte bara att para heller - utan det visade sig att hanhunden inte var så intresserad av Kylie som hon var av honom, men till slut blev det iaf parning - dock utan någon egentlig hängning. Så att Kylie skulle blir dräktig trodde vi inte till en början.... Men, det visade sig turligt nog att hon blev dräktig - tyvärr gick Carinas egen tik tom...

GBSHCH Trimere Thriller (CH Trimere Trading Places with Sheledams - CH Trimere True Destiny) är far till kullen.

C.I.E SEU(u)CH EECH NORDJV-10 WW-11 EEW-13 Barecho Zuper Playmaker "Messi" (CH Trimere Thriller - CH Wongan Romanza At Barecho) behöll vi själv som valp. Han vann en hel del, den allra största vinsten var förstås när han blev BIR på WDS i Paris 2011! Han blev också far till flera valpkullar, men togs ur avel för något år sedan av hälsoskäl. Vi blev också tvungna att placera ut honom då han inte gick bra ihop med vår Affenpinscherhane Tyke...

Brodern Barecho Zuper Bowl "Jussi" (CH Trimere Thriller - CH Wongan Romanza At Barecho) flyttade till Norge där han blev far till några kullar.

Tiken **NORDUCH Barecho Zimply Made For Me "Marta"** (CH Trimere Thriller - CH Wongan Romanza At Barecho) behöll vi själva som valp. Vi placerade ut henne hos en fodervärd när hon var ca 1 år gammal. Fodervärden Lise från Norge hade drabbats av en fruktansvärd sak strax före, hon hade förlorat sin tik på ett av de värsta sätt man kan tänka sig. Chanel som den tiken hette rymde från deras bil efter att de krockat, hon var sedan på rymmen i flera dagar innan hon förolyckades... Lise fick därför ta hem Marta på prov till en början för att se om de trivdes ihop. De gjorde de verkligen och här har jag aldrig tvekat om det var rätt eller fel att placera ut henne, den glädje Lise och Marta utstrålar ihop gör mig glad varje gång jag ser dem tillsammans.

Tiken **Barecho Zimply Irresistible "Caitlin"** (CH Trimere Thriller - CH Wongan Romanza At Barecho) flyttade till kennel Big Brazzel där hon blivit mor till tre kullar. En till syster har blivit mamma till ett par kullar och det är tiken Barecho Zimply Amazing "Mariah" som flyttade till Australien.

Dags att börja om igen med alfabetet, nu för den fjärde gången... Kan säga att fantasin inte börjat tryta än vad det gäller att döpa valpar. Det är verkligen en rolig syssla tycker jag och de kullar vi väntar just nu ska döpas på R (ESS), H (Cocker) och B (Affen) - lovar att jag redan nu har några bra namn på gång!

Så vår fjärde A-kull föddes alltså i slutet av september 2009.

Far till den kullen blev **MultiCH MultiWinner Sieger's Pool Position "Tabasco"** (CH Trollängens Cross Country - CH Sieger's Wagtail).

Tabasco är ett barnbarn till vår egen Fritz (CH Barecho Fun For The Future). Mor till valparna var Diva & Lleyton-dottern Grynet (Barecho Beyond Belief).

AUCH Barecho Aim To Fame "Ice" (CH Sieger's Pool Position - Barecho Beyond Belief) såldes till Australien där han tyvärr inte blivit utställd så mycket, men trots det haft en del vinster.

Brodern Barecho Able To Win "Moltas" (CH Sieger's Pool Position - Barecho Beyond Belief) såldes till en mycket utställningsintresserad tjej som valp. Dock svalnade intresset snabbt där och vi fick tillbaka honom innan han var ett år gammal. David var hemma när Moltas lämnades tillbaka och tjejen som hade honom bara lämnade honom, helt oberörd såg hon ut att vara - bara vände på klacken och gick som att hon lämnat tillbaks en tröja som inte passade. Sånt gör mig otroligt arg och besviken. Det kan absolut hända saker som gör att hundar måste omplaceras - men när människor är helt okänsliga, ja - det klarar jag bara inte. Så det var nog bäst för alla att jag inte var hemma när hon kom hit... Lyckligtvis hamnade Moltas till slut hos en familj där han har det superbra, där han blir älskad för den han är - precis som det ska vara.

I nästa kull föddes hela 11 valpar, en valp var dödfödd så 10 stycken hade vi kvar att glädjas åt.

Barecho Beats Believing "Ditte" (CH Winton Man On The Moon - CH Trollängens My Carnation) var tiken vi behöll själva, hon placerades sedan ut hos en fodervärd. Hon fick dock aldrig några valpar hos oss.

Barecho Blaze of Glory "Blaze" (CH Winton Man On The Moon - CH Trollängens My Carnation) fick en kull valpar hos kennel Lord Danny's.

Tiken **Barecho Billion Dollar Baby "Dolly"** (CH Winton Man On The Moon - CH Trollängens My Carnation) har också fått en kull valpar, hos kennel Pediculus i Norge.

Vi sålde en av tikvalparna till Italien, namnet på henne var Barecho Big Girls Don't Cry "Blenda" - jag tror hon har fått valpar hos sina ägare där, tyvärr har jag inte haft någon kontakt med dem på länge.

Som jag skrivit om tidigare sålde vi en svart/vit tik till Tjeckien flera år tidigare, tiken var CH Barecho Just My Style "Jasmina". När jag såg Jasmina på WDS i Polen imponerade hon stort på mig och jag bokade därför en valp efter henne i någon kommande kull. Så i början av 2010 fick jag ett mail från Jasminas ägare där hon berättade att Jasmina hade sin sista kull, parad med engelska hanen Calvdale Point Of Law.

Calvdale Point Of Law Sh CM "James" (Calvdale Blak To The Future - Calvdale Question Of Fact)

När jag såg korten på valparna sa jag direkt att jag var intresserad av en svart/vit hane som tilltalade mig mycket och som påminde en hel del om de "gamla" svart/vita jag hade haft, t.ex Caesar (CH Barecho Ambitious Agent) och Pamela (Barecho Artful Attraction).

Detta var det foto jag såg när jag bestämde mig...

Det är förstås C.I.E SEU(u)CH NOUCH Night Wish Darrem Canis "Baros" (Calvdale Point Of Law - CH Barecho Just My Style) jag pratar om. Han har vunnit väldigt mycket och har "trots" sin färg blivit vinstrikaste ESS-hanhund i Sverige 2012, 2013 och 2014! 2012 blev han dessutom totalvinnare, dvs. årets utställningsspringer i Sverige! Jag skriver trots sin färg, för det är väldigt svårt idag att vinna med en svart/vit springer. För rasspecialister är det oftast inga problem, de ser typen ändå - men tyvärr måste jag säga verkar det vara så att vissa domare helt enkelt inte kan se att en svart/vit är bra. Nu ska det väl sägas att många svart/vita är av dålig kvalitet, men det har vi brun/vita som är också och jag kan inte se att de döms lika strängt.

En svart/vit kan aldrig se likadan ut som en brun/vit, de ger ett annat intryck. De som verkligen vill visa hur okunniga de är säger att de svart/vita är extrema - eller av modern typ osv.... Såklart är det helt fel.

Titta här bara på den vackra tiken **GBSHCH Cleavehill Bewitched (Cleavehill Yorkshire Trail - Cleavehill Nellie Mozer)**, uppfödd av legendariska Mrs Jean Taylor. Hon är väldigt klassiskt engelsk skull jag säga - även om jag nu inte alls gillar ordet klassisk egentligen... Det kan vara nog så missvisande då det förstås även i England finns och har funnit flera olika typer.

Baros har också lämnat många fina och trevliga avkommor vilket förstås är mer viktigt än hundens egna meriter. I höstas flyttade han till en fodervärd där han bor ihop med Twiggy, som också är en fodervärdshund.

Som för många andra uppfödare var det också så för oss att vi trodde det vi hade skulle finnas för alltid. Men på några generationer kan man ha förlorat något väsentligt. Jag tänkte ofta att om jag ändå hade haft någon som Caesar (CH Barecho Ambitious Agent) att para med och till slut kom jag att tänka på en av hans söner som bodde här i Årsunda, nämligen Benny (Barecho Black Is Black). Han var då 11 år gammal, inte röntgad, inte ögonlyst och hade aldrig gått i avel.

Ägarna var bussiga och lät mig ta med honom först och främst för att kolla hur sperman såg ut. Inga problem där, det simrades på för fullt. Nästa steg var HD-röntgen, man tänker ju att en så gammal hund skulle kunna ha sämre höfter, med pålagringar t.ex Men icke, stort A blev det som resultat! Samma på ögonlysningen, inte en anmärkning trots sin höga ålder. En 11-årig hund som visar såna hälsoresultat samt som varit frisk och pigg i hela sitt liv - vem kan passa bättre att gå i avel än en sådan hane? Så parning blev det, han var lite fundersam till en början - men till slut förstod han vad han skulle göra. Två parningar fick vi till med fodervärdstiken Mandy (CH Barecho Worth Waitin' For).

Barecho Color Me Black "Linn" (Barecho Black Is Black - CH Barecho Worth Waitin' For) sparade vi själva hos en fodervärd. Linn har fått en kull valpar här hos oss. En syster i Norge har fått en kull valpar där också, nämligen Ronja (Barecho Catch and Release).

Dags då för Kylies (CH Wongan Romanza At Barecho) fjärde och sista kull. Vi har aldrig tagit mer än fyra kullar på våra tikar - trots att de lämnat otroligt fina avkommor. En tik finns ju inte till bara för att föda valpar hos en uppfödare, de finns ju till mest av allt för sin egen skull och ska ha ett bra och värdefullt liv - ett liv som är fyllt av annat än att ta hand om valpar och vara dräktig. Det är min uppfattning, andra tycker annorlunda och det är upp till dem - jag dömer dem inte, vill bara inte utsätta mina tikar för det. Så som sagt Kylies sista kull.... Jag var otroligt nöjd med de kullar hon haft tidigare, de påminde alla om Kylie - men var ändå olika, inte så konstigt då hon parats med tre rätt så obesläktade hanhundar. Första kullen var efter vår egen Fritz (CH Barecho Fun For The Future) och den kullen var kanske typmässigt den jag tyckte bäst om. Valet gick därför denna gång till ett barnbarn till Fritz - ovan nämnda CH Sieger's Pool Position.

Endast en tik föddes i kullen, **SEU(u)CH NOUCH EECH SEV-11 EEW-13 Barecho Devil Wears Prada "Miranda"** (CH Sieger's Pool Position - CH Wongan Romanza At Barecho). Hanhundsägarna önskade en parningsvalp men eftersom det bara blev en tik i kullen var de bussiga nog att låta Miranda bo kvar hos mig mot att de skulle få ta en kull på henne. Så en kull har Miranda haft än så länge hos oss och en kull hos kennel Siegers. Mirandas nästa kull hos oss planerar vi nu till våren.

Mirandas huvud, ögon och uttryck är bara så fint - jag älskar detta fotot, kan titta på det hur länge som helst.

SEU(u)CH Barecho Deal Or No Deal "Diezel" (CH Sieger's Pool Position - CH Wongan Romanza At Barecho) sattes ut hos en fodervärd, men har nu skrivits över på fodervärden. Diezel har blivit far till en kull valpar hos kennel Windcraft.

En annan av bröderna flyttade till Italien: **C.I.E Barecho Don't Overdo It "Davis"** (CH Sieger's Pool Position - CH Wongan Romanza At Barecho). På fotot blir han BIG-3 på en internationell utställning. Han har också blivit far till flertalet kullar i Italien.

I kullen efter föddes **Barecho Either With Or Without You "Enya"** (CH Stardom Soul Player - CH Barecho High Hopes). Hon har i dagsläget två cert, med förhoppningar om det tredje förstås. Enya har haft en kull valpar hos sin fodervärd på kennel Windcraft, hon är nu parad och väntar förhoppningsvis valpar med vår egen Baros (CH Night Wish Darrem Canis) - denna kull blir alltså Enyas första kull hos oss.

Att Claudia (CH Barecho Quest For Success) hade resultat B-C på höfterna har förstås varit en stor sorg... Inte bara för att hon är otroligt vacker, hon är också en mycket sympatisk och lätt hund att leva med. En väldigt bra representant för rasen tycker jag. Så att vi skulle para henne bestämde vi tidigt, men svårt att välja hane förstås. Måste vara någon där det kändes stabilt i stamtavlan vad det gällde HD. Vi valde till slut vår egen Messi (CH Barecho Zuper Playmaker), han har själv A höfter och tre av hans syskon var röntgade fria. Messis egen far hade också allra bästa resultat man kunde få på HD-röntgen i England. Och vad det gällde höftlederna var det inga problem med valparna.... däremot drabbades tre av de fem valparna av en autoimmun sjukdom.

Så några fler valpar blev det inte efter Claudia och förstås har ingen av valparna i denna kull gått vidare i avel. Väldigt trist förstås, men inget man som uppfödare "rår för" på nåt sätt - det enda man kan göra är att ta lärdom av det och försöka undvika att göra om samma misstag i fortsättningen.

Tiken Barecho Freaking Success "Fame" (CH Barecho Zuper Playmaker - CH Barecho Quest For Success) behöll vi till en början, men när även hon drabbats gav vi bort henne till en familj som tagit hand om en hanhund från oss som omplaceringshund. Där har hon det jättebra vilket förstås känns bra.

Hanhunden **Barecho Following Star "Brian"** (CH Barecho Zuper Playmaker - CH Wongan Romanza At Barecho) var tyvärr den som drabbades hårdast av detta, han finns tyvärr inte kvar i livet längre.

Pärlans (CH Barecho Poetry In Motion) första kull hos oss, hon hade ju haft en kull hos kennel Winton i Norge före, föddes i april 2011. Fritz-sonen CH Goldmoore's Gold Dreamer "Sammy" är far till den kullen. Sammy har varit en otroligt bra avelshund, han har lämnat bra avkommor med i stort sett alla tikar - inte bara exteriört utan även temperamentsmässigt.

C.I.E NORDUCH NORDV-10 Goldmoore's Gold Dreamer (CH Barecho Fun For The Future - CH Goldmoore's Angle Reynolds)

Hanhunden **Barecho Gold In Motion "Greven"** (CH Goldmoore's Gold In Motion - CH Barecho Poetry In Motion) hade otroliga rörelser, han fick också flertalet cert som junior innan vi röntgade honom med resultat C vilket gjorde att vi fick placera om även honom...

Brodern **Barecho Gold Fever at Peasblossom "Luca"** (CH Goldmoore's Gold Dreamer - CH Barecho Poetry In Motion) flyttade till England där han vunnit ett Res-CC. Han har också blivit Belgisk vinnare.

En annan framgångsrik bror är DTCH DTJCH Barecho Golden Boy "Lincoln" (CH Goldmoore's Gold Dreamer - CH Barecho Poetry In Motion). Han har också blivit far till några valpkullar i Tyskland där han bor.

Tiken EEJCH Barecho Gingerbread Cookie "Minnie" (CH Goldmoore's Gold Dreamer - CH Barecho Poetry In Motion) bor i Finland, där väntar hon just nu sin första kull.

I en kull med så många bra individer är vi förstås mycket glada att vi behöll en tik själva. Den tiken är den mycket framgångsrika **C.I.E NORDUCH FIUCH EUW-13 FIV-13 WW-14 Barecho Glint Of Gold "Gizza"** (CH Goldmoore's Gold Dreamer - CH Barecho Poetry In Motion). Gizza har trots sin relativt unga ålder vunnit väldigt mycket, och då ska man ändå tänka på att hon nästan alltid tävlar mot Claudia... Hon har blivit bästa tik både på EDS samt på WDS - något vi förstås är mycket stolta över. Nu planerar vi för hennes första kull hos oss, förhoppningsvis föds den till sommaren.

Baros första kull hos oss föddes december 2012 och den som gått vidare i avel ur den kullen är hanen **Barecho Head Line "Arez"** (CH Night Wish Darrem Canis - Barecho Unchained Melody). Han är far till en kull valpar i Norge - valparna är fortfarande unga men flera ser lovande ut.

Som sagt var det en stor sorg för oss att vi inte kunde ta några fler kullar efter vår Claudia och att vi inte heller kunde använda den tik vi behållit i kullen efter henne. Vi åkte därför över till England för att titta på Claudias syster Hollys (GBSHCH Barecho Qualified To Show with Peasblossom) valpar som hon hade efter hanhunden GBSHCH Dexbenella It's About Time "Mac".

GBSHCH Dexbenella It's About Time "Mac" (CH Barecho Hold Your Horses at Peasblossom - CH Trimere Total Devotion to Dexbenella) Mac är efter två av mina favoritspringers så det kändes ju verkligen intressant!

Här är foto på Macs otroligt fina mamma: **GBSHCH Trimere Total Devotion to Dexbenella (CH Mompesson Royal Destiny - CH Trimere Time And Again)**

Tiken NORDJV-12 EEJW-13 Peasblossom Kashmir "Twiggy" (CH Dexbenella It's About Time - CH Barecho Qualified To Show with Peasblossom) var den vi valde att ta hem till oss. Hon har haft en kull valpar hos oss och till sensommaren planerar vi hennes andra kull.

Vi blev också väldigt förtjusta i en hanvalp när vi tittade på kullen så vi hade också med oss **Peasblossom Knock Out "Wayne"** (CH Dexbenella It's About Time - CH Barecho Qualified To Show with Peasblossom) hem. Vi delägde honom till en början, men han har nu skrivits över helt på sin delägare.

Barecho Indian Summer "Icarus" (CH Night Wish Darrem Canis - CH Barecho Flying Vision) bor i Spanien och har där haft en hel del framgångar, han har också blivit far till en valpkull där.

I Mirandas första kull behöll vi hanhunden **SEJV-13 Barecho Kissing A Fool "Floyd"** (**CH Night Wish Darrem Canis - CH Barecho Devil Wears Prada**). Han har vunnit en hel del som junior och unghund. Vi placerade ut honom i höstas mycket för att han var en så mjuk hane att han inte tog för sig alls i en sån stor flock som vi har. Och det är ju trots allt så, vissa hundar trivs bättre själva eller i mindre flock - medan andra stortrivs i ett större gäng som vi har här hemma. Han har det iaf mycket bra nu och hans självförtroende verkar växa mer och mer.

Vi behöll en syster i den kullen också, **Barecho Kiss From A Rose "Tindra" (CH Night Wish Darrem Canis - CH Barecho Devil Wears Prada)** hos en fodervärd. Dock fungerade hon inte så bra där varför vi lite senare sålde henne till en tidigare valpköpare åt oss i Tyskland. Där verkar allt fungera bra och Tindra har även ställts ut lite med bra resultat.

I kullen vi hade därefter sparade vi en tik hos en fodervärd, **Barecho Liberty Belle "Shakira"**. Hon hade oturen att bli tjuvparad på sitt hunddagis när hon var endast 7 månader gammal.... Fodervärden valde att behålla valparna så när hon var 9 månader gammal var hon mamma till, om jag minns det rätt, 8 stycken blandras-valpar där fadern visade sig vara en Rottweiler. Hemskt förstås och det gör verkligen ont i hjärtat att tänka att en så ung tik ska behöva utstå något sånt. Shakira verkar ha skött valparna bra och ska nu vara helt återställd, så möjligtvis tar vi en kull valpar på henne så småningom.

System **Barecho Let It Shine "Madicken"** (Goyas Phoenix - Barecho Color Me Black) har jag haft nöjet att få träffa på några utställningar. Hon är verkligen en levnadsglad tjej, precis så som en springer ska vara!

GBSHCH Peasblossom Jester "Rafferty" (CH Barecho Hold Your Horses at Peasblossom - Peasblossom Embrace) fick vi låna hem ett halvår ungefär för att i första hand para vår tik Pärlan med honom. Vi ställde också ut honom under den tiden förstås och han fick flertal cert här i Sverige innan han åkte tillbaka till England där han ganska så snabbt blev GBSHCH, något som förstås är betydligt svårare att bli än SEU(u)CH. Inte bara för att konkurrensen är hårdare där - utan också för att samtliga hundar som redan är champions också tävlar om certen.

Sedan tror jag de flesta av er vet historien bakom den kullen mellan Rafferty och Pärlan (CH Barecho Poetry In Motion). Men tar det i korta drag här iaf... Pärlan började löpa tidigare än beräknat varför Pärkans kull alltså föddes en vecka för tidigt för gällande regler. Hon hade ju fött en kull 2011-04-14 och fick sedan nästa 2012-03-12, denna kull föddes 2013-03-05 och fick enligt reglerna inte födas förrän 2013-03-12 - en vecka senare. Pärlan har aldrig ens parats på två löp på rad utan haft ca 1 år mellan kullarna vilket är brukligt. När vi förstod att kullen skulle kunna födas "för tidigt" blev vi uppmanade av så många att ljuga, säga att det var en tjuvparning - eller skriva ett annat födelsedatum. Men det kändes inte rätt.... Kalla mig gärna naiv, men jag trodde att man skulle kunna vara ärlig och säga som det var - för ingen kan ju på fullt allvar tro att Pärlan själv skulle lida så hemskt av att föda valparna en vecka tidigare? Inte skulle väl det ev. lidandet ha blivit mindre av att det varit en tjuvparning heller? För det sorgligaste i sammanhanget är att om vi ljugit och sagt det var en tjuvparning hade vi inte fått något straff alls - nu var jag ärlig och för det fick vi straffet 1 års registreringsförbud. Jag som fött upp i nästan 30 år, aldrig haft ett klagomål ens från en missnöjd valpköpare till SKK, aldrig haft en anmärkning när vi haft kennelkonsulenter på besök. Att säga det kändes hårt och orättvist är milt sagt... Att bli så sviken av de jag trodde stod på min sida, ja det förlåter jag aldrig. Men längtan efter att ha valpar igen är trots allt större än den sorg vi upplevt under det år som gått och att vi nu väntar tre kullar är något jag gläds åt oerhört mycket.

Några kullar hann vi trots allt få innan reg. förbudet trädde i kraft.

Vi behöll en tik hos en fodervärd i kullen som föddes i juli-2013. Jag har tyvärr inget bra kort på henne där hon är själv, men hon står som tredje hund i denna uppfödargrupp från oss. Namnet på tiken är **Barecho Need I Say More "Nellie"** (CH Barecho Quite A Flyer - Barecho Unchained Melody). Hon har haft dåligt med päls så vi hoppas det ska komma igång nu till i år så kanske hon kommer ut på lite fler utställningar så småningom.

Två kullar hade vi födda med en dryg veckas mellanrum hösten 2013, totalt var det 14 valpar och av dessa endast en hanhund. Visst önskar man sig oftast tikar, men liiiite jämnare fördelning hade varit bra. Men men måste ju erkänna att det hade varit betydligt värre om det varit 13 hanar och 1 tik.

Tiken Barecho Odd Molly at Peasblossom "Bessie" (CH Winton The Winner Takes It All - CH Barecho Zimply Made For Me) är förstås fortfarande väldigt ung, men hon har som valp vunnit en hel del i England där hon bor hos kennel Peasblossom.

Den enda hanhunden i dessa kullar är förstås vår egen JWW-14 FIJV-14 Barecho Play Now Pay Later "Paco" (CH Linmoor Zimply Zalient - CH Barecho Fly Me To The Moon). En mycket lovande hanhund som jag är mer än nöjd med. Denna kombination som han är ett resultat av är en kombination jag planerat under många år men inte lyckats få till förrän nu. För mig kompletterar föräldrarna varandra väldigt bra, båda har också lämnat en hel del fina avkommor i tidigare kullar. Så jag hade stora förväntningar på denna kull och än så länge har de infriats i allra största grad.

Systemn JEUW-14 SEJV-14 Barecho Party In My Head "Pasta" (CH Linmoor Zimply Zalient - CH Barecho Fly Me To The Moon) är minst lika bra som sin bror. Både Paco och Pasta har vunnit mycket trots att de bara är knappt 1,5 år gamla, utställningen vi var på sist (My Dog SKK Int.) stod de BIR & BIM på. Att jag "fått" dessa två är verkligen något som hjälpt mig att trots det som hänt, känna en vilja att fortsätta.

Vår enda kull som föddes 2014 var kullen efter Baros och Twiggy.

I den kullen är det hittills mest **Barecho Quick Access "Heilo"** (CH Night Wish Darrem Canis - Peasblossom Kashmir) som ställts ut. Han har fina resultat från valpklassen. Heilo har utvecklats mycket positivt på slutet så förhoppningsvis kommer han också på några utställningar under 2015.

Såååå det var vad som hänt avelsmässigt hos oss under de 25 år som vi fött upp ESS. Mycket har förstås hänt under dessa år, både positiva saker och negativa saker. Precis som det är i livet - upp- och nedgångar. Det gäller att ta sig upp när det går tungt vilket ibland kan vara lättare sagt än gjort. När man då får stöd av uppfödarkollegor så är det något som betyder mycket och det måste jag säga att vi fått av de allra flesta de gånger vi drabbats av motgångar. För det är ju trots allt så att vi som är uppfödare inom samma ras har samma vilja om rasens bästa även om vi förstås har egna tankar och idéer om vad som är bra och inte. Vi måste lära oss att lita på varandra, även om uppfödarkollegor gör saker som vi aldrig skulle göra själva - var inte så dömande då, utan tänk att det är den uppfödarens ansvar. Ingen ras går omkull för en misslyckad kull - däremot kommer rasen aldrig att kunna gå framåt och vi inte samarbetar och vågar vara ärliga mot varandra. Ordspråket "Ty det angår också dig när det brinner i grannens vägg" tycker jag passar bra in när man tänker på hunduppfödning. Om någon uppfödarkollega drabbas av något så drabbar det även dig i slutändan när vi har samma ras och jobbar mot samma mål - så stötta varandra istället för att stjälpa varandra!

Vad är det då som gör att vissa uppfödare blir mer framgångsrika än andra? Ja, det finns tyvärr inte någon enkel genväg. Som inom allt annat är det hårt jobb som gäller och att man faktiskt måste prioritera bort en hel del annat för att kunna fokusera på hundarna och hunduppfödningen. En viss fingertoppskänsla bör man ha - men också massor av kunskap. Kunskap om anatomi, rasens ursprung och standard och en förmåga att se kritiskt även på sitt eget hundmaterial.

Det är förstås så mycket enklare att föda upp om man bara ska fokusera på en sak. Om man bara vill föda upp hundar som är bra exteriört är det inte så svårt, inte heller om man bara fokuserar på höfter eller något annat hälsomässigt. Samma sak med temperament - vill man bara ha hundar som är på ett speciellt sätt så kan man få det på ganska få generationer. Men så vill vi förstås inte ha det och det är ju däri själva tjusningen ligger i att föda upp hundar. Ingen hund är perfekt i alla avseenden, ingen hund bär på 100 % friska gener. Nej, att försöka få till den kombination där resultatet blir hundar som är så bra mentalt som möjligt, så nära standarden som möjligt exteriört & funktionsmässigt och så sunda & friska som möjligt - ja det är den stora utmaningen. Och att sitta och fundera ut dessa kombinationer i huvudet - jaa bara av att tänka på det nu gör att jag har ett stort leende på läpparna. För det är just det som gör att jag orkar med allt annat som har med hunduppfödning att göra och att jag inte kan tänka mig ett liv utan det...